

VYTAUTO DIDŽIOJO
UNIVERSITETO
ŽEMĖS ŪKIO
AKADEMIJA

**VYTAUTO DIDŽIOJO UNIVERSITETO
ŽEMĖS ŪKIO AKADEMIJOS
Miškų ir ekologijos fakulteto**

Tvirtinu

**Miškų ir ekologijos fakulteto dekanas
prof. dr. Edmundas Bartkevičius**

2019 m.

mėn. d.

**MOKSLO IR MOKYMO MEDŽIOKLĖS PLOTŲ, ESANČIŲ
VILKAVIŠKIO RAJONO SAVIVALDYBĖJE,**

**TVARKYMO, MOKSLINIO TYRIMO IR MOKYMO
PROGRAMOS**

ATASKAITA

UŽ 2018 METUS

AKADEMIJA, 2019

Ataskaitą paruošė:

Grupės vadovas:

Miško biologijos ir miškininkystės instituto profesorius

prof. dr. Gediminas Brazaitis

ADRESAS:

Vytauto Didžiojo universiteto
Žemės ūkio akademija
Miškų ir ekologijos fakultetas
Studentų 11, Akademija
53361 Kauno raj.
Tel. 8 37 75 22 76
Faks. 8 37 75 23 79
Mob. tel. 8 612 20 544

El. paštas: gediminas.brazaitis@vdu.lt

Nariai:

Miško biologijos ir miškininkystės instituto lektorė

dr. Jolanta Stankevičiūtė

Miško biologijos ir miškininkystės instituto lektorė

dr. Renata Špinkytė-Bačkaitienė

Miško biologijos ir miškininkystės instituto lektorius

Kastytis Šimkevičius

Miško biologijos ir miškininkystės instituto asistentas

dokt. Artūras Kibiša

Miško biologijos ir miškininkystės instituto asistentė

dokt. Monika Sirgėdienė

Miško biologijos ir miškininkystės instituto vyr. laborantas

Mindaugas Maksvytis

Miško biologijos ir miškininkystės instituto laborantas

Kęstutis Bybartas

Ataskaita patvirtinta Vytauto Didžiojo universiteto Žemės ūkio akademijos Miškų ir ekologijos fakulteto Miško biologijos ir miškininkystės instituto posėdyje 2019 kovo 27 d. protokolo Nr. 18.

TURINYS

ĮVADAS	3
Medžioklės plotų charakteristika	3
Medžiojamųjų gyvūnų išteklių naudojimo teisinis reguliavimas	7
Medžioklės plotų naudojimo ir tvarkymo teisinis reguliavimas	7
1. MEDŽIOKLĖS PLOTŲ NAUDOJIMAS MOKYMU	8
1.1. Mokymo renginiai	8
1.1.2. Sumedžiojimas pagal medžiojimo būdus	10
1.1.3. Medžiojamųjų išteklių naudojimas	11
1.2. Mokomosios praktikos, praktiniai darbai, stažuotės	11
1.3. Visuomenės švietimas	12
2. MEDŽIOKLĖS PLOTŲ TVARKYMAS	19
2.1. Druskos laižyklų atnaujinimas	19
2.2. Viliojimo vietų ir tykojimo bokštelių atnaujinimas	19
2.3 Medžiotojų linijų atnaujinimas	19
3. MOKSLINIAI TYRIMAI	21
3.1. Medžiojamųjų gyvūnų populiacijų būklė	21
3.2. Upinio bebro (<i>Castor fiber</i> L.) populiacijos būklė	22
3.3. Sumedžiotų gyvūnų morfometriniai tyrimai	29
3.4. Laukinių gyvūnų dantų histologiniai tyrimai	29
3.4. Medžioklėtyros laboratorijos teikiamos mokslo-eksperimentinės paslaugos	29
PRIEDAI	30

IVADAS

Medžioklės plotų charakteristika

Vytauto Didžiojo universiteto Žemės ūkio akademijos (toliau – VDU ŽŪA) Miškų ir ekologijos fakulteto (toliau – MEF) mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetas yra Vilkaviškio rajono savivaldybės teritorijoje.

Bendras medžioklės plotų vieneto plotas – 567,2 ha. Didžiąją dalį medžioklės plotų vieneto užima I kategorijos miškai (57,5 %) – grynai lapuočių ir mišrūs lapuočių su spygliuočiais medynai (spygliuočių iki 50%) (1 lentelė). Kitų kategorijų miškų pagal tinkamumą elniniams žvėrimis gyventi VDU ŽŪA MEF mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetu nėra. 41,9 % bendro ploto užima laukai.

1 lentelė. VDU ŽŪA Miškų ir ekologijos fakulteto mokslo ir mokymo medžioklės plotų vieneto, esančio Vilkaviškio rajono savivaldybėje, pasiskirstymas kategorijomis pagal tinkamumą elniniams žvėrimis gyventi ir veistis.

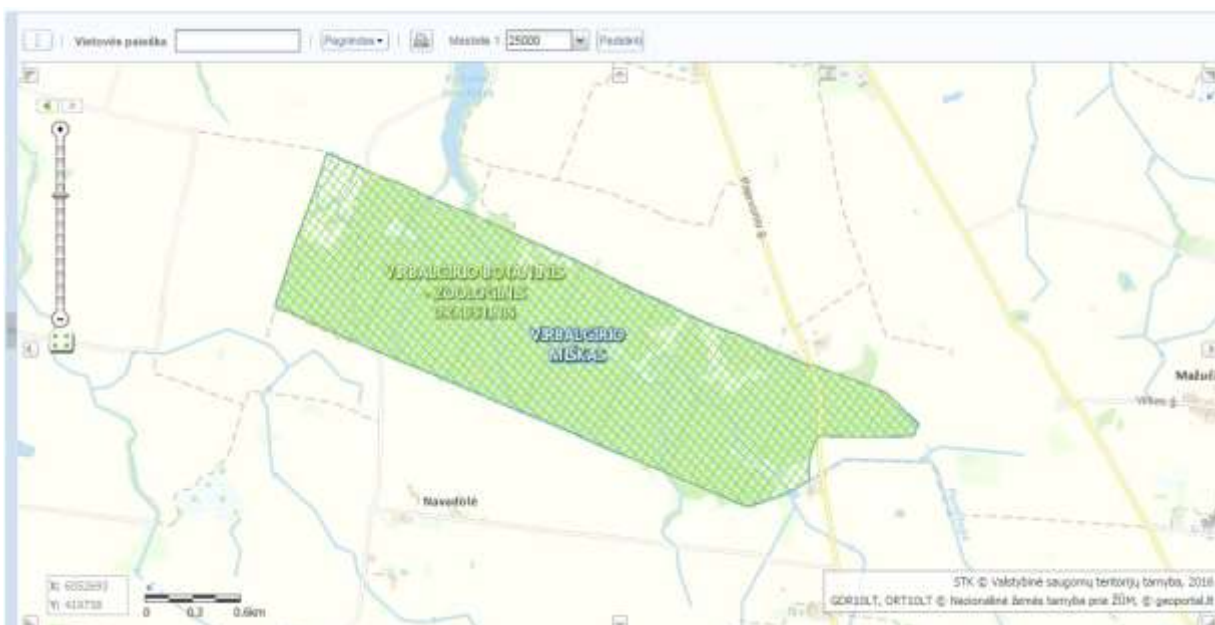
Medžioklės plotų kategorijos pagal tinkamumą medžiojamiesiems gyvūnams gyventi ir veistis.	Plotas, ha	Dalis nuo viso medžioklės ploto vieneto ploto, %
I kategorija. Grynai lapuočių ir mišrūs lapuočių su spygliuočiais medynai (spygliuočių iki 50%)	327,6	57,7
II kategorija. Mišrūs lapuočių ir spygliuočių medynai (lapuočių iki 30 – 50 %)	-	
III kategorija. Mišrūs spygliuočių su nedidele lapuočių priemaiša medynai (lapuočių iki 10– 20 %), grynai eglynai	-	
IV kategorija. Grynai pušynai su ne didesne kaip 10% kitų medžių priemaiša	-	
Iš viso miškų	327,6	
VI kategorija. Laukai (žemės ūkio naudmenos ir krūmynai) Marijampolės apskrityje	237,5	41,9
VII kategorija. Vandens telkiniai	-	
Teritorija, kurioje medžioti leidžiama	565,1	
Ne medžioklės plotai	2,1	0,4
Bendras medžioklės plotų vieneto plotas	567,2	100

VDU ŽŪA MEF mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetu, esančiame Vilkaviškio rajono savivaldybėje, valstybinio miško žemė užima 345,7 ha arba 94,3 % nuo bendro miško žemės ploto; privatūs ir rezervuoti privatizavimui miškai užima 20,9 ha arba 5,7 % nuo

bendro miško žemės ploto. Medžioklės ploto vienetė vyrauja grynį lapuočių ir mišrūs lapuočių su spygliuočiais medynai, kurie sudaro 100,0 % nuo viso medynų ploto.

Medžioklės ploto vienetė vyrauja liepynai, kurie sudaro 83,3 % nuo viso miškų ploto, o pagal amžių vyrauja septintos, šeštos, aštuntos ir devintos amžiaus klasės medynai, kurie sudaro 92,0 %. Medžioklės ploto vienetė vyrauja miško tipų serija/augavietė: žibuoklinis – kiškiakopūstinis liepynas/ Nd, (*h-ox*), kurios sudaro 93,8 % nuo viso miškų ploto.

Virbalgirio valstybinis botaninis – zoologinis draustinis buvo įsteigtas 1960 metais, įregistruotas į kadastrą 2005 metais (1 pav.). Draustinio steigimo tikslas: išsaugoti unikalų liepyną su įvairiarūšia fauna ir flora (2 pav.).

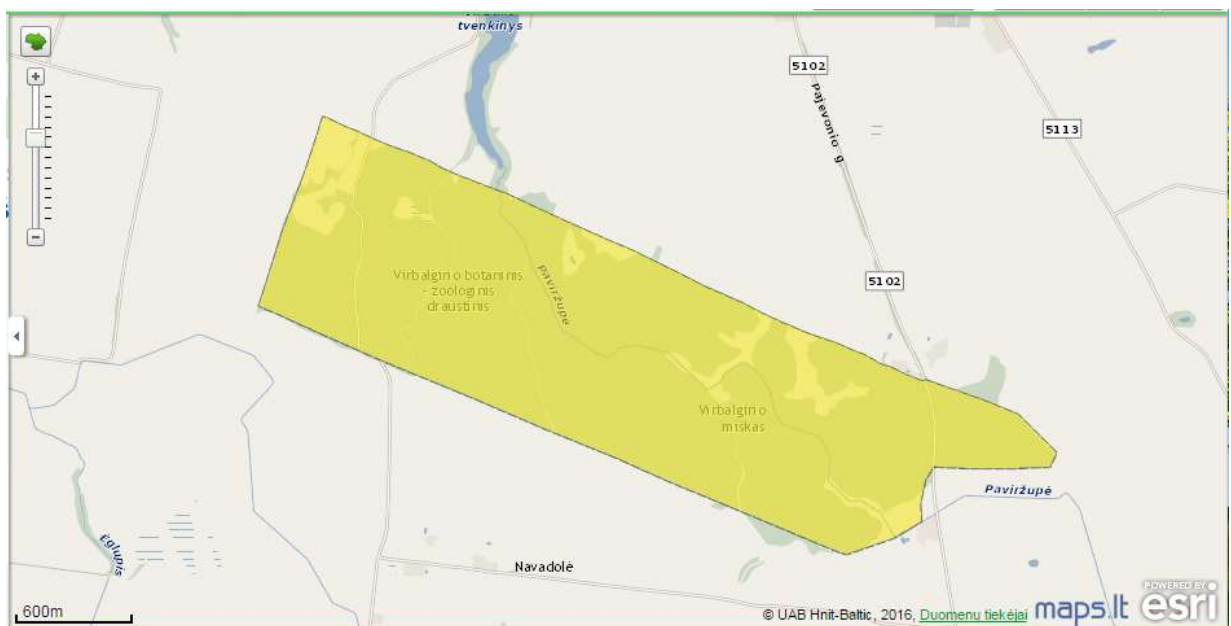

1 pav. Virbalgirio botaninis – zoologinis draustinis. Šaltinis: Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų valstybės kadastras.

2 pav. Saugomas augalas – Tuščiaviduris rūtenis (*Corydalis cava*), Virbalgirio valstybiniame botaniniame – zoologiniame draustinyje.

Virbalgirio miškas, 2004 metais priskirtas Europinio tinklo *Natura 2000* teritorijoms, kadangi atitinka buveinių apsaugai svarbios teritorijos (BAST) kriterijus (ES kodas LTVIK0001) (3 pav.). Saugomos teritorijos priskyrimo *Natura 2000* tinklui tikslas yra apsaugoti pelkėtus lapuočių miškus, skroblynus bei Didįjį auksinuką (*Lycaena dispar*) (2 lentelė).

3. pav. Buveinių apsaugai svarbi teritorija VDU ŽŪA mokslo ir mokymo medžioklės plotų vietoje, esančiame Vilkaviškio rajono savivaldybės teritorijoje. Šaltinis: <http://www.natura2000info.lt/lt/zemelapis.html>.

2 lentelė. Buveinių apsaugai svarbios teritorijos. Šaltinis: Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymas Dėl vietovių, atitinkančių gamtinių buveinių apsaugai svarbių teritorijų aplinkos kriterijus, sąrašo, skirto pateikti Europos komisijai, patvirtinimo. 2009 m. balandžio 22 d. Nr. D1-210.

Vietovės pavadinimas	Plotas, ha	Savivaldybės pavadinimas	Pastabos, dėl vietovių, atitinkančių gamtinių buveinių apsaugai svarbių teritorijų atrankos kriterijus, ribų	Vertybės, dėl kurių atrinkta vietovė	Preliminarus buveinės plotas
Virbalgiri o miškas	368	Vilkaviškio r.	Ribos sutampa su Virbalgiri o valstybinio botaninio-zoologinio draustinio ribomis	9080, Pelkėti lapuočių miškai	35,7
				9160, Skroblynai	303,6
				Didysis auksinukas	

VDU ŽŪA MEF mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetė, esančiame Vilkaviškio rajono savivaldybės teritorijoje, išskirtos 3 kartinės miško buveinės (4 pav.). Jos užima 14,26 ha.

4 pav. Kartinės miško buveinės VDU ŽŪA MEF mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetė, esančiame Vilkaviškio rajono savivaldybėje.

Šaltinis: <http://www.valstybiniaimiskai.lt/lt/SaugomiObjektai/KertinesMiskoBuveines/Puslapiai/MarijampoIesmiskuuredija.aspx>

Medžiojamųjų gyvūnų išteklių naudojimo teisinis reguliavimas

Medžioklės plotų naudotojas yra Vytauto Didžiojo universitetas Žemės ūkio akademija, kuri medžiojamųjų gyvūnų išteklius 2018 metais naudojo Aleksandro Stulginskio universitetas pagal Marijampolės regiono aplinkos apsaugos departamento direktoriaus 2013 m. gruodžio 6 d. įsakymu patvirtintą Leidimą naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius medžioklės ploto vienetė.

Medžioklės plotų naudojimo ir tvarkymo teisinis reguliavimas

VDU ŽŪA Miškų ir ekologijos fakulteto mokslo ir mokymo medžioklės plotų naudojimas ir tvarkymas vykdomas pagal „Mokslo ir mokymo medžioklės plotų naudojimo ir tvarkymo tvarkos aprašą“ patvirtiną Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2013 m. gruodžio 10 d. įsakymu Nr. D1-918 ir VDU ŽŪA Miškų ir ekologijos fakulteto mokslo ir mokymo medžioklės plotų vieneto, esančio Vilkaviškio rajono savivaldybėje, naudojimo, tvarkymo ir mokslinio tyrimo programą 2018 metams. Taip pat pagal 2006 metais parengtą Medžioklėtvarkos projektą.

1. MEDŽIOKLĖS PLOTŲ NAUDOJIMAS MOKYMU

1.1. Mokymo renginiai

Pagal VDU ŽŪA mokslo ir mokymo medžioklės plotų, esančių Vilkaviškio rajono savivaldybėje, tvarkymo, mokslinio tyrimo ir mokymo programą 2015 metams buvo vykdomi šie mokymo renginiai: mokomosios medžioklės: varant, tykojant, sėlinant; studentai atliko praktikos darbus bei mokomąsias praktikas; asmenys, norintys tapti medžiotojais - atliko stažuotes (3 lentelė).

3 lentelė. Medžioklės plotų naudojimas mokymui.

Eil. Nr.	Renginio pavadinimas	Įvyko renginių, vnt.	Dalyvavo studentų, asmenų siekiančių tapti medžiotojais, vnt	Renginio vadovas
1.	Mokomoji medžioklė varant	1	27	prof. dr. G. Brazaitis, asistentė M. Raškauskaitė,
2.	Mokomoji medžioklė tykojant (lapių, mangutų, kiaunių, kanadinių audinių, tykojimas prie masalo, šernų prie pasėlių, bebrų)	13	13	prof. dr. G. Brazaitis, lektorius K. Šimkevičius
3.	Mokomoji medžioklė tykojant, viliojant (vykdant stirninių atranką)	-	-	-
4.	Mokomoji medžioklė sėlinant (lapių, kiaunių, kanadinių audinių, bebrų)	-	-	-
	Iš viso mokomųjų medžioklių	14	40	

1.1.1. Mokomosios – parodomosios medžioklės varant

2018-2019 metų medžioklės sezonų metu VDU ŽŪA MEF mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetė, esančiame Vilkaviškio rajono savivaldybėje, įvyko viena mokomoji medžioklė varant, kuri įvyko 2018 metų gruodžio 14 dieną. Medžioklėje dalyvavo 13 medžiotojų ir 14 studentų – varovų (5 ir 6 pav.). Medžioklėje taip pat buvo vienas šuo – Pikardijos epanjolis.

5 pav. Mokomoji medžioklė varant VDU ŽŪA MEF mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetė, esančiame Vilkaviškio rajono savivaldybėje.

6 pav. Mokomosios medžioklės varant metu vyko žvėrių pagerbimo ceremonija.

Medžioklės varant metu buvo sumedžiotos 7 stirnų patelės/jaunikliai ir 2 pilkieji kiškiai.

1.1.2. Sumedžiojimas pagal medžiojimo būdus

Reguliuojant gyvūnų gausą buvo naudoti medžioklės būdai varant ir tykojant (4 lentelė).

4 lentelė. Sumedžiojimo pasiskirstymas pagal medžioklės būdus

Eil. Nr.	Medžiojimo būdas	Sumedžiota žvėrių, vnt.
1.	Varant	Stirnų patelės/jaunikliai – 7 pilkieji kiškiai – 2
2.	Tykojant	-

Stirnų patinų medžioklės tykojant ir sėlinant vykdytos nuo gegužės 15 d. iki spalio 15 d. Sumedžiota stirnų nebuvo.

Stirnų patelių medžioklės vykdytos varant ir tykojant nuo spalio 1 d. iki gruodžio 31 d. Sumedžiotos 7 stirnų patelės/jaunikliai.

1.1.3. Medžiojamųjų išteklių naudojimas

Medžiojamieji ištekliai VDU ŽŪA MEF mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetė, esančiame Vilkaviškio rajono savivaldybėje, 2018 – 2019 metų medžioklės sezono metu naudoti pagal Marijampolės regiono aplinkos apsaugos departamento direktoriaus 2013 m. gruodžio 6 d. įsakymu patvirtintą Leidimą naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius medžioklės ploto vienetė.

2018 – 2019 metų medžioklės sezonui skirtas 10stirnų limitas, sumedžioti – 3 stirnos patinams ir 7 stirnos patelėms/jaunikliams (5 lentelė).

5 lentelė. Medžiojamųjų išteklių naudojimas VDU ŽŪA MEF mokslo ir mokymo medžioklės ploto vienetė, esančiame Vilkaviškio rajono savivaldybėje 2015 m. (ketvirčiais).

	I	II	III	IV	Iš viso
Briedžių					0
T.ėlių					0
Stirnų				7	7
Šernų					0
Lapių					0
Mangutų					0
Bebrų					0
Kiaunių					0
P.kiškių				2	2
Ančių					0
Šešėlių					0

Per 2018–2019 metus taip pat sumedžioti 2 pilkieji kiškiai.

1.2. Mokomosios praktikos, praktiniai darbai, stažuotės

Mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetė vykdytos 4 mokomosios praktikos, kuriose dalyvavo pirmosios studijų pakopos 1-3 kurso nuolatinė ir išėstinių miškininkystės, taikomosios ekologijos studijų programų studentai (6 lentelė). Taip pat ir antrosios studijų pakopos laukinių gyvūnų išteklių ir jų valdymo studijų programos studentai.

6 lentelė. Mokomosios praktikos, renginiai, stažuotės.

Eil. Nr.	Renginio pavadinimas	Įvyko renginių, vnt.	Dalyvavo studentų, asmenų siekiančių tapti medžiotojais, vnt.	Renginio vadovas
1.	Miško žvėrių ir paukščių biologijos mokomoji	2	41	prof. dr. G. Brazaitis, lekt.K. Šimkevičius

	praktika, praktikos darbai			
2.	Stuburinių gyvūnų biologijos mokomoji praktika, praktikos darbai	2	18	prof. dr. G. Brazaitis, lekt. dr. R. Špinkytė-Bačkaitienė
3.	Medžioklėtyros pagrindų mokomoji praktika, praktikos darbai	1	18	prof. dr. G. Brazaitis, asist. M. Raškauskaitė
4.	Laukinių gyvūnų populiacijų tvarkymo mokomoji praktika, praktikos darbai	1	12	prof. dr. G. Brazaitis, vyr. laborantas D. Talijūnas
5.	Asmenų, siekiančių tapti medžiotojais, stažuotės	6	10	lekt. K. Šimkevičius, asist. M. Raškauskaitė
	Iš viso mokomųjų praktikų, praktikos darbų, stažuotčių	12	99	

1.3. Visuomenės švietimas

2018 metų rugsėjo mėnesio pabaigoje Medžioklėtyros laboratorija minėjo 10-ies gyvavimo metų jubiliejų. Ta proga, Medžioklėtyros laboratorijos darbuotojų iniciatyva prasidėjus naujiems, 2018 mokslo metams buvo sukurta ir pradėjo veikti Facebook paskyra „Medžioklėtyros laboratorija“. Taip pat surengti darbiniai susitikimai su VDU ŽŪA Komunikacijos ir technologijų perdavimo centro darbuotojais dėl Medžioklėtyros laboratorijos veiklų ir paslaugų profesionalaus viešinimo.

2018 m. kovo mėn. VDU ŽŪA MEF medžioklėtyros laboratorijoje įvyko dviejų savaitės nuotolinio mokymo ir savaitės (kovo 12-16 d.) trukmės auditorinių paskaitų tarptautiniai BOVA universitetų tinklo magistrantų kursai „Game animals protection and management“. Šių, jau šeštą kartą, Medžioklėtyros laboratorijoje rengiamų kursų vadovas yra prof. dr. G. Brazaitis, kontaktinis asmuo ir programos kuratorė lekt. dr. Jolanta Stankevičiūtė. Kursuose dalyvavo 12 studentų iš Prancūzijos, Latvijos, Estijos, Uzbekistano, Slovėnijos, Kazachstano bei Ispanijos (1.3.1 pav.).

1.3.1 pav. Tarptautinių magistrantų kursų „Game animals protection and management“ studentai užsiėmimų metu.

Kursų metu užsienio šalių studentai turi progą susipažinti su mūsų šalies laukinių gyvūnų populiacijų tvarkymo taisyklėmis, naujausiais laboratorijos darbuotojų vykdomais moksliniais tyrimais, pabuvoti universiteto medžioklės plotuose.

Naudojant duomenis, surinktus VDU ŽŪA MEF mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetuose, visuomenės švietimui buvo naudojami du pagrindiniai būdai: paskaitos (ar kiti mokomieji, šviečiamieji susitikimai) bei informacijos sklaida žiniasklaidos priemonėmis.

Per 2018 metus Medžioklėtyros darbuotojai paskelbė 6 mokslo populiarinimo straipsnius. Paskelbtų straipsnių kopijos pateikiamos 1.3.6 priede.

2018 m. gegužės 9-11 dienomis VDU ŽŪA vyko tarptautinė mokslinė konferencija "Žmogaus ir gamtos sauga 2018". Ši konferencija rengiama Ž. ū. inžinerijos bei Miškų ir ekologijos fakultetų pastangomis. Konferencijoje pranešimą apie medžiojamųjų ančių užsikrėtimą sarkosporidioze skaitė dr. Jolanta Stankevičiūtė (1.3.8 priedas).

2018 metais birželio 13-16 d. Medžioklėtyros laboratorijos darbuotojai lekt. dr. R. Špinkytė-Bačkaitienė, lekt. K. Šimkevičius ir dokt. A. Kibiša dalyvavo tarptautinėje mokslinėje konferencijoje „Modern Aspects of Sustainable Management of Game Population“, kuri vyko Sofijoje, Bulgarijoje (1.3.2 pav.) Čia buvo pristatytas pranešimas apie šernų migraciją skirtinguose biotopuose (1.3.7 priedas).

2018 metais rugsėjo 28 d. Medžioklėtyros laboratorijos darbuotojai surengė mokslinę-praktinę konferenciją „Miško, žmogaus ir laukinių gyvūnų santykis 2018“, kuriame buvo perskaityti 8 pranešimai (3-6 pav.) aktualiomis laukinių gyvūnų populiacijų valdymo temomis (1.3.2 priedas). Konferencijoje dalyvavo daugiau kaip 50 dalyvių ir klausytojų. Šiuo pavadinimu konferencija buvo surengta jau ketvirtąjį kartą, o sekančiais, 2019 m. įsipareigota ją dar labiau išpopuliarinti ir paversti tarptautine.

1.3.2 pav. Lekt. dr. R. Špinkytė-Bačkaitienė, lekt. K. Šimkevičius ir dokt. A. Kibiša prie standinio pranešimo konferencijoje Bulgarijoje.

1.3.3 pav. Prof. dr. A. Paulauskas ir lekt. dr. R. Špinkytė-Bačkaitienė konferencijos „Miško, žmogaus ir laukinių gyvūnų santykis 2018“ diskusijų metu.

1.3.4 pav. Asist. A. Kibiša konferencijoje „Miško, žmogaus ir laukinių gyvūnų santykis 2018“ pristato sukurta medžiojamųjų gyvūnų padarytos žalos žemės ūkio nasėliams anskaičiavimo metodiką.

1.3.5 pav. Lektorė R. Pėtelytė-Brazaitienė supažindina konferencijos „Miško, žmogaus ir laukinių gyvūnų santykis 2018“ dalyvius su naujomis laukinių gyvūnų laikymo nelaisvėje taisyklėmis.

1.3.6 pav. Lektorė dr. J. Stankevičiūtė konferencijos „Miško, žmogaus ir laukinių gyvūnų santykis 2018“ dalyviams pristato laukinių ančių užsikrėtimo sarkocistoze stebėsenos rezultatus.

2018 m. lapkričio mėn. informaciją apie šermuonėlių biologiją ir jų gyvenamąsias buveines visuomenės dėmesiui straipsnyje „Dėl šylančio klimato miškų gražuolis tampa tikra retenybė: ar dar galime jį išgelbėti?“ portale DELFI paskelbė lektorė dr. Renata Špinkytė-Bačkaitienė (<https://www.delfi.lt/grynas/gamta/del-sylancio-klimato-misku-grazuolis-tampa-tikra-retenybe-ar-dar-galime-ji-isgelbeti.d?id=79585787>)

2018 m. gruodžio mėn. portale DELFI informaciją apie baltųjų kiškių populiacijos būklę teikė profesorius dr. Gediminas Brazaitis straipsnyje „Šiems miško gražuoliams Lietuvoje darosi nesaugu: kokie pavojai jų tyko?“ <https://www.delfi.lt/grynas/gamta/siems-misko-grazuoliams-lietuvoje-darosi-nesaugu-kokie-pavojai-ju-tyko.d?id=79936317>

Pažymint Lietuvos valstybės atkūrimo 100-metį Medžioklėtyros laboratorijos mokslininkai dalyvavo Medžiotojų sąjungos „Gamta“ surengtoje medžioklės istorijos ir trofėjų parodoje Raudondvario pilyje, Kauno rajone. Parodos atidarymas įvyko 2018 metų birželio 23 d. Du mėnesius vykusioje parodoje, be kitų, parodoje dalyvaujančių lektorių,

lankytojai buvo kviečiami pasiklausyti ir Medžioklėtyros laboratorijos darbuotojų - dr. R. Špinkytės-Bačkaitienės, lekt. K. Šimkevičiaus bei dokt. M. Sirgėdienės paskaitų (1.3.3 priedas).

Per 2018 metus Medžioklėtyros laboratorijos darbuotojai skaitė 42 viešas paskaitas ir dalyvavo 4 parodose (1.3.1 lentelė).

1.3.1 lentelė. Visuomenės švietimas – paskaitos, seminarai, konsultacijos

Vieta	Kiekis	Temos
Medžioklėtyros laboratorija	19	Įvairios trukmės ir turinio paskaitos miško biologijos, zoologijos tematika, pamokėlės moksleiviams, universiteto svečiams
Raudondvaris, Kauno raj.	3	Paskaitos laukinių gyvūnų populiacijų valdymo tematika
Ukmergė, A. Smetonos gimnazija	3	Paskaita 10 kl. mokiniams „Lietuvos varniniai paukščiai“
VDU ŽŪA	2	Konsultacijos kasmetinėse parodose: „Ką pasėsi 2018“ ir "Sprendimų ratas 2018"
Raseinių VMU	1	Paskaita ir konsultacijos medžiotojams laukinių gyvūnų mėsos pirminio apdorojimo klausimais
Vilnius	1	Konsultacijos tarptautinės medžioklės parodos "Hunting Horn Show 2018" metu
Medžioklėtyros laboratorija	1	Pavasarinė trofėjų apžiūra (kartu su LMS Gamta)
Medžioklėtyros laboratorija	12	Tarpdisciplininė itin gabių vaikų programa (zoologijos krypties paskaitos ir laboratoriniai darbai)

2018 m. sausio 11 d. Medžioklėtyros laboratorijos lektorė dr. Jolanta Stankevičiūtė skaitė paskaitą ir konsultavo medžiotojus bei jų šeimų narius pirminio laukinių gyvūnų mėsos apdorojimo, jos kokybės ir saugos temomis susirinkimo metu Raseinių VMU.

2018 metų kovo 22-24 d. Aleksandro Stulginskio universitete vykusioje tarptautinėje žemės ūkio parodoje "Ką pasėsi... 2018" dr. J. Stankevičiūtė (su bendraautoriumi VDU ŽŪA doc. dr. A. Krasausku) organizavo ir įgyvendino šviečiamąjį seminarą „Mėsos brandinimo technologija ir kilmingieji pelėsiai“ (1.3.4 priedas - dalyvių sąrašas).

Skleidžiant kultūringos medžioklės tradicijas Medžioklėtyros laboratorijos darbuotojai dalyvavo 2018 metų kovo 23-24 d. dienomis Vilniuje vykusioje medžioklės parodoje „Hunting Horn Show 2017“ (1.3.7 pav.). Šios parodos metu lektorė dr. Stankevičiūtė įmonės „Oksalis“ įrengtoje erdvėje parodos dalyviams vedė seminarą laukinių gyvūnų mėsos kokybės ir saugos tema. Taip pat, per 2018 mokslo metus, rugsėjo 27-29 d. VDU ŽŪA vykusioje miško, medžioklės, aplinkos ir gyvulininkystės technologijų parodoje "Sprendimų ratas 2018" buvo organizuotas stendas bei vykdomos konsultacijos aktualiomis medžiotojams temomis.

1.3.7 pav. VDU ŽŪA Medžioklėtyros laboratorijos stendas tarptautinėje medžioklės parodoje „Hunting Horn Show 2018“

Vykdamt jaunosios kartos švietimą 2018 m. sausio–kovo mėn. ir 2018 m. rugsėjo–gruodžio mėn. Medžioklėtyros laboratorijos darbuotojos lektorė dr. Jolanta Stankevičiūtė bei dokt. Monika Sirgėdienė jau antrus metus iš eilės dalyvavo Kauno miesto savivaldybės projekte „Tarpdisciplininė itin gabių vaikų ugdymo programa“, skaitydamos zoologinės krypties paskaitas (1.3.8 pav.). Jas klausė daugiau kaip 100 įvairaus amžiaus moksleivių iš įvairių Kauno miesto mokyklų.

1.3.8 pav. Lekt. dr. Jolanta Stankevičiūtė skaito paskaitą „Tarpdisciplininės itin gabių vaikų ugdymo programos“ moksleiviams.

Už nuoširdų darbą su moksleiviais Medžioklėtyros laboratorijos lektorė dr. J. Stankevičiūtė 2018 m. vasario 16 d. VDU ŽŪA Rektorius buvo apdovanota padėkos raštu (1.3.9 pav.).

1.3.9 pav. Lektorė dr. J. Stankevičiūtė apdovanota padėkos raštu už nuoširdų darbą su moksleiviais.

Kadangi mokslo ir mokymo medžioklės plotuose sumedžioti elniniai žvėrys (kaip ir kituose medžioklės plotuose sumedžioti) turi būti pristatyti į medžioklės trofėjų apžiūras tam, kad ekspertai galėtų nustatyti, ar medžiojant elninius žvėris laikomasi jų atrankos reikalavimų, nustatytų Elninių žvėrių atrankinės medžioklės nuostatais, VDU ŽŪA Medžioklėtyros laboratorijoje kartu su Lietuvos medžiotojų sąjunga „Gamta“ organizuota medžioklės trofėjų apžiūra, kuri įvyko 2018 m. balandžio 19 d. Ji vyko pagal visus teisės aktuose numatytus reikalavimus, tačiau studentai, medžiojantys mokslo ir mokymo medžioklės plotuose, atliekantys stažuotes ar tiesiog norintys susipažinti su apžiūros eiga, buvo kviečiami aktyviai dalyvauti.

Kaip ir kasmet, vykdoma praktika, jog mokslui ir mokymui skirtuose medžioklės plotuose sumedžiotų žvėrių kailiai, kaulai, specialiai paruoštos kūnų dalys naudojami ruošiant naujas priemones arba papildomos mokymui skirtas jau turimos kolekcijos (1.3.10 pav.). Šios priemonės reikalingos iliustruoti teorinei medžiagai paskaitų metu, naudojamos laboratorinių darbų metu, kuomet studentai atlieka įvairias užduotis savarankiškai.

1.3.10 pav. Šernų amžiaus pagal dantų kaitą nustatymui renkama žandikaulių kolekcija (pavyzdžiai)

Tokia vaizdinė medžiaga labai naudinga ir seminarų, rengiamų visuomenei šviesti metu, nes labai dažnai klausytojai būna vaikai, tad dėstytojams lengviau paaiškinti įvairius gamtos reiškinius, pasitelkiant vaizdines priemones.

Mokomosios medžioklės varant – pirmosios studijų pakopos Miškininkystės ir Taikomosios ekologijos programų Medžioklėtyros pagrindų ir antrosios studijų pakopos Laukinių

gyvūnų populiacijų tvarkymo disciplinų privalomų praktikų dalis. Ne visi jose dalyvaujantys studentai siekia tapti medžiotojais, tačiau praktikų metu susipažįsta su medžioklės etika ir kultūra, mokomi saugaus elgesio medžioklės metu.

Medžioklėtyros laboratorija nuolat bendradarbiauja su įvairiomis valstybinėmis ir privačiomis įstaigomis. Teikiamos konsultacijos, padedama atsakyti į iškilusius klausimus. Pažymėtina, kad 2018 m. Medžioklėtyros laboratorija gavo 8 oficialius kreipimusis nustatyti, atpažinti, įvertinti tam tikrus su medžiojamaisiais gyvūnais, medžiojamųjų gyvūnų amžiumi, medžioklės eiga susijusius aspektus. Medžioklėtyros laboratorijos asist. dokt. A. Kibiša teikia ekspertizes dėl laukinių gyvūnų amžiaus nustatymo Lietuvos teismų institucijoms. Sukaupia darbuotojų patirtis ir žinios, turimi pavyzdžiai, leidžia profesionaliai ir tiksliai atsakyti į institucijų paklausimus bei atsakyti į visuomenei rūpimus klausimus.

2. MEDŽIOKLĖS PLOTŲ TVARKYMAS

Tvarkant VDU ŽŪA mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetą, esantį Vilkaviškio rajono savivaldybėje, buvo atlikti šie darbai: atnaujintos 3 druskų laižyklos, atnaujinta žvėrių viliojimo vieta, atnaujintos medžiotojų linijos, įrengta pirminio žvėrių apdorojimo vieta.

2.1. Druskos laižyklų atnaujinimas

VDU ŽŪA mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetė, esančiame Vilkaviškio rajono savivaldybėje, įrengtos 3 stulpinės druskos laižyklos, kurioms kasmet atnaujinti naudojami 10 kg KNZ druskos briketai.

2.2. Viliojimo vietų ir tykojimo bokštelių atnaujinimas

VDU ŽŪA mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetė, esančiame Vilkaviškio rajono savivaldybėje, įrengta viena viliojimo vieta ir vienas bokštelis medžioklėms tykojant. Viliojimo vieta atnaujinta pastatant uždengiamą lovį pašarams pilti.

2.2.1 pav. Bokštelis medžioklėms tykojant.

2.3 Medžiotojų linijų atnaujinimas

VDU ŽŪA mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetė, esančiame Vilkaviškio rajono savivaldybėje, įrengtos medžiotojų linijos, kuriose sužymėti numeriai, žymintys medžiotojų stovėjimo vietą vykstant medžioklėms. Šiuos pažymėtus numerėlius reikia kas keletą metų atnaujinti, kad jie būtų aiškūs ir lengvai pastebimi. Artėjant medžioklių varant sezonui, šios medžiotojų linijos buvo atnaujintos, dalyvaujant studentams, siekiantiems tapti medžiotojais. Medžioklėse varant užtikrinti saugumą yra lengviau, kai medžiotojai linijoje stovi ne ant žemės, o neaukštuose, specialiai tam pritaikytuose bokšteliuose. Norint užtikrinti

saugumą medžioklių metu bei mokyti studentus medžiotojus VDU ŽŪA mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetė, esančiame Vilkaviškio rajono savivaldybėje, pastatyta 17 bokštelių vienoje medžiotojų linijoje (2.3.1 pav.). Medžiotojų linijoje pastatyti bokšteliai naudojami medžioklių varant metu (2.3.2 pav).

2.3.1 pav. Medžioklės varant metu medžiotojai stovi specialiai įrengtuose bokšteluose.

2.3.2 pav. Medžiotojų linijos bokšteliai kasmet atnaujinami

3. MOKSLINIAI TYRIMAI

Vykdam mokslinius tyrimus buvo atliktas bendras medžiojamųjų gyvūnų populiacijų būklės įvertinimas, medžiojamųjų paukščių populiacijų būklės įvertinimas, bebrų populiacijos būklės vertinimas, rudųjų lapių populiacijos būklės vertinimas.

3.1. Medžiojamųjų gyvūnų populiacijų būklė

3.1.1 lentelė. Leidžiamų medžioti medžiojamų žvėrių populiacijų būklė VDU MEF mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetė, esančiame Vilkaviškio rajono savivaldybėje

Eil. Nr.	Žvėrių rūšis	Statusas*	Gausa**, vnt.			Gausos kitimo dinamika	Paplitimo pobūdis	Populiacijos būklė
			2016	2017	2018			
1.	Stirna (<i>Capreolus capreolus</i>)	Vs	50 (12 ♂ 38 ♀)	55 (14 ♂ 41 ♀)	60 (15 ♂ 45 ♀)	+5	Plačiai paplitusi	Nežymiai didėjanti
2.	Šernas (<i>Sus scrofa</i>)	U	4	4	4		Pavieniai užklysta	
3.	Bebras (<i>Castor fiber</i>)	Vs	15	22	12	-10	Plačiai paplitusi	Mažėjanti
4.	Pilkasis kiškis (<i>Lepus europeus</i>)	Vs	30	30	34	+4	Plačiai paplitusi	Stabili
5.	Rudoji lapė (<i>Vulpes vulpes</i>)	Vs	10	10	12	+2	Plačiai paplitusi	Stabili
6.	Usūrinis šuo (<i>Nyctereutes procyonoides</i>)	Vs	5	5	6	+1	Plačiai paplitusi	Stabili
7.	Miškinė kiaunė (<i>Martes martes</i>)	Vs	6	6	6		Plačiai paplitusi	Stabili
8.	Barsukas (<i>Meles meles</i>)	Vs	2	4	5	+1	Pavieniai užklysta	Stabili
9.	Kanadinė audinė (<i>Mustela vison</i>)	U	3	3	3		Pavieniai užklysta	Stabili
10.	Vilkas (<i>Canis lupus</i>)	U	-	-	-		Pavieniai užklysta	Užklystanti

Pastabos: * Rūšies statusas medžioklės plotuose: Vs – veisiasi, sėsli rūšis, U – užklysta, N – nenustatyta.

** Žvėrių gausa pagal vasario mėnesio apskaitas.

3.1.2 lentelė. Neleidžiamų medžioti medžiojamų žvėrių populiacijų būklė VDU MEF mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetė, esančiame Vilkaviškio rajono savivaldybės teritorijoje

Eil. Nr.	Žvėrių rūšis	Statusas*	Raudonoji knyga	Gausa, vnt.	Paplitimo pobūdis	Populiacijos būklė
1.	Ūdra (<i>Lutra lutra</i>)	U	ne	1	Paplitusi	Gausėjanti
2.	Šermuonėlis (<i>Mustela erminea</i>)	U	taip		Nenustatyta	
3.	Žebenkštis (<i>Mustela nivalis</i>)	Vs	ne		Paplitusi	

Pastaba: * Rūšies statusas medžioklės plotuose: Vs – veisiasi, sėsli rūšis, U – užklysta

3.2. Upinio bebro (*Castor fiber* L.) populiacijos būklė

Darbo tikslas – ištirti upinio bebro (*Castor fiber* L.) populiacijos būklę ir poveikį gamtai.

Tyrimo uždaviniai:

1. Nustatyti upinių bebrų šeimų skaičių
2. Ištirti bebrų veiklos padarinius
3. Įvertinti vykdomą bebrų populiacijos reguliavimą
4. Nustatyti santykinę bebraviečių gausą pagal teritorijos plotą ir upių bei griovių ilgį
5. Išanalizuoti Vilkaviškio rajono gyventojų požiūrį į upinius bebrus bei jų daromą veiklą

Atlikus tyrimą 2017 – 2018 metais nustatyta, kad medžioklės plotų vienetu yra 7 vnt. bebraviečių, o remiantis apskaitos duomenimis gyvena 25 bebrų individai. Vilkaviškio rajono girininkijose tirtuose medžioklės plotuose bebravietės buvo skirstomos pagal jų daromą žalą aplinkai į perspektyvias, kurios yra laikomos toleruotinomis ir neperspektyvias, kurios priešingai nei toleruotinos yra laikomos naikinamomis. Įvertinus tirtas bebravietes gauta, kad 57,1% bebraviečių yra perspektyvios, tačiau jose gyvena mažesnioji suskaičiuotų bebrų dalis (24%).

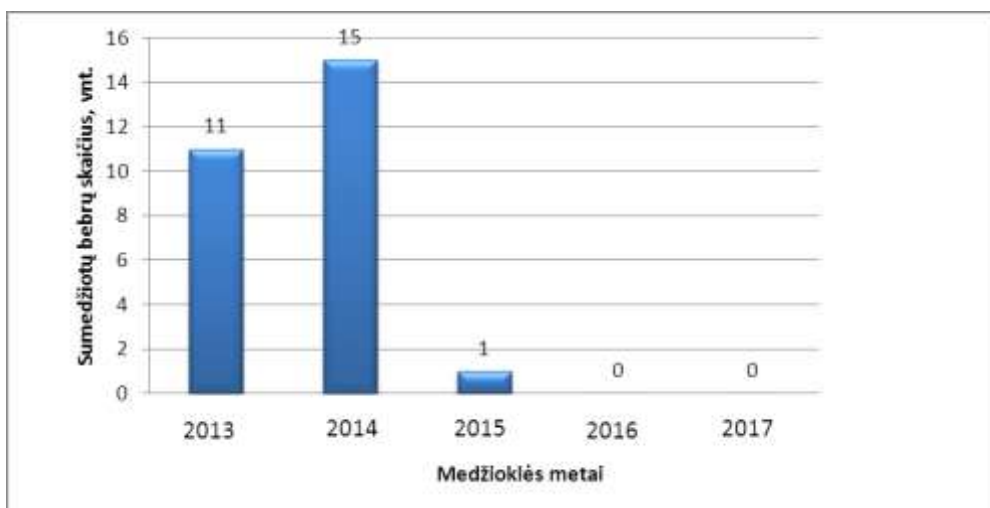
Išanalizavus bebraviečių išsidėstymą (3.2.1 pav.) nustatyta, kad 57,1 % (4 vnt.) bebraviečių yra upeliuose. Likusi dalis 42,9 % (3 vnt.) bebraviečių išsidėsčiusios, tirtos teritorijos pelkėse.

3.2.1 pav. Bebraviečių išsidėstymas VDU ŽŪA MEF mokslo ir mokymo medžioklės ploto vienetu

VDU ŽŪA MEF mokslo ir mokymo medžioklės plote „Virbalgis“, kurio plotas yra 567,2 ha, užfiksuotos 7 bebravietės, santykinai skaičiuojant, 1 bebravietė - 81 ha medžioklės plote. Vertinant santykinę bebraviečių gausą pagal upelių bei griovių ilgį (upelių ilgis – 8,26 km, griovių – 6,05 km), nustatyta, kad 10 km upelių būtų galima aptikti 4,8 bebravietes, tuo tarpu grioviuose bebraviečių visiškai nerasta.

Atliekant šį tyrimą taip pat buvo analizuojami 2013 – 2017 metų medžioklės laikotarpiu bebrų gausos reguliavimas medžiojant su šunimis ir spąstais. Nustatyta, kad 2013–2014 ir 2014–2015 m. medžioklės sezonų metu buvo sumedžioti 27 bebrai. Vėliau, iki 2018 metų bebrų sumedžiota nebuvo (3.2.2 pav.).

3.2.2 pav. Bebrų sumedžiojimo rezultatai 2013–2017 metų medžioklės sezonais

Mokslinio tyrimo metu buvo sukurta anketinė apklausa, kuria buvo apklausiami Vilkaviškio rajono gyventojai. Gauti duomenys buvo pateikti diagramose. Duomenys buvo skirstomi pagal apklaustų respondentų išsilavinimą, amžiaus grupes, jų lytį bei išskiriami medžiotojai, ne medžiotojai. Anketine apklausa buvo siekiama išsiaiškinti Vilkaviškio rajono gyventojų nuomonę apie upinių bebrų teikiamą naudą, daromą žalą. Iš viso buvo išdalinta 100 anketų, o apklausti ir vertinti 96 respondentų gauti duomenys.

Vertinant klausimą „Ar dažnai respondentai lankosi miške?“, nustatyta, kad labai dažnai lankosi 22% techninio išsilavinimo ir 15% žemės ūkio mokslo, o 12% socialinio išsilavinimo respondentų lankosi dažnai, pastebėta, kad humanitarinio išsilavinimo respondentai lankosi rečiau. Iš viso 75% respondentų Vilkaviškio rajono miškuose lankosi – labai dažnai.

Apibendrinant anketinės analizės duomenis, nustatyta, kad respondentų dažniausias apsilankymo tikslas miške yra poilsis bei medžioklė, labai dažnai besilankantys respondentai

yra techninio ir žemės ūkio mokslų išsilavinimą turintys asmenys. 26– 45 metų amžiaus grupės asmenims tekę susidurti su bebrų daroma veikla ir šio amžiaus grupės asmenys yra kada nors stebėję bebravietę. Iš 96 respondentų tik 18 žino, kad bebrai kitose ES valstybėse yra saugoma gyvūnų rūšis. Dauguma respondentų bebrų teikiamą naudą žmonėms nurodė – mėsą, o pagrindine bebrų daroma žala įvardijo medžių kirtimą ir sunaikinamą pakrančių augaliją. Vilkaviškio rajono gyventojai teigia jog upinių bebrų populiacijos gausa miškuose yra per didelė ir daromą žalą miškams vertina neigiamai. Taip pat vertinant respondentų, atsakymus pagal moteris ir vyrus, dauguma teigia jog bebrai yra reikalinga gyvūnijos rūšis ekosistemos mastu, tačiau vyrai didesne procentine dalimi pasisako už bebrų medžioklę ir bebraviečių ardymą. Įvertinus gautus respondentų duomenis buvo nustatyta, kad 75% apklaustųjų bebrus vertina kaip reikalingą rūšį ekosistemos mastu.

Medžiaga ataskaitai paimta iš Almos Juzumienės antrosios pakopos universitetinių studijų (magistro) baigiamojo darbo “Upinio bebro (*Castor fiber* L.) populiacijos būklė medžiotojų klubo „Kybartai“ bei mokslo ir mokymo medžioklės plotuose „Virbalgis” / Vadovė lekt. dr. Jolanta Stankevičiūtė, Vytauto Didžiojo universiteto Žemės ūkio akademija, Miškų ir ekologijos fakultetas. Akademija, 2019. – 61 p.: 27 pav., 7 lentelės, 13021 sp. ž. Bibliogr.: 58 pavad. Darbas ginamas 2019 metų pavasario semestre.

3.3. Sumedžiotų gyvūnų morfometriniai tyrimai

VDU MEF mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetė, esančiame Vilkaviškio rajono savivaldybės teritorijoje, sumedžioti laukiniai gyvūnai matuojami, renkant duomenis monitoringo tikslais bei naudojant juos moksliniams tyrimams, baigiamiesiems darbams rengti, moksliniams straipsniams rašyti.

2018–2019 metų medžioklės sezono metu VDU MEF mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetė, esančiame Vilkaviškio rajono savivaldybės teritorijoje, sumedžioti elniai, stirnos buvo pasverti bei išmatuoti (lentelė 3.3.1).

Lentelė 3.3.1 2018–2019 metų medžioklės sezono metu VDU MEF mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetė, esančiame Vilkaviškio rajono savivaldybės teritorijoje, sumedžiotų gyvūnų morfometriniai duomenys

Eil. Nr.	Sumedž. data	Rūšis	Lytis	Amžius metai	Svoris, kg	Ausies ilgis, cm	Kūno ilgis, cm	Uodegos ilgis, cm	Pėdos ilgis, cm	Krūtinės apimtis, cm
1	01.12	Stirna	♀	7	30,2	14,5	115		28	78
2	01.13	Kiškis	♂	juv.	3,7	11	63,5	8,5	10	33,5
3	02.28	Stirna žuvusi	♀	3	24,8	15	120		29	69
4	12.14	Stirna	♂	0,5	16,2	15	100		25,5	63,5
5		Stirna	♂	1/2	18	15	107		27	64
6		Stirna	♀	suaug.	26,4	15	114		29	76
7		Stirna	♀	1/2	23,6	16	108		27,5	66
8		Stirna	♀	suaug.	19,6	16	113		27,5	70
9		Stirna	♀	suaug.	26,7	15,5	117		29	72
10		Stirna	♀	suaug.	29,2	15	117		28,5	71,5
11		Kiškis	♂		4,8	12	62	7,5	10,5	35
12		Kiškis	♀		4,9	12	61	7	10	38

3.4. Laukinių gyvūnų dantų histologiniai tyrimai

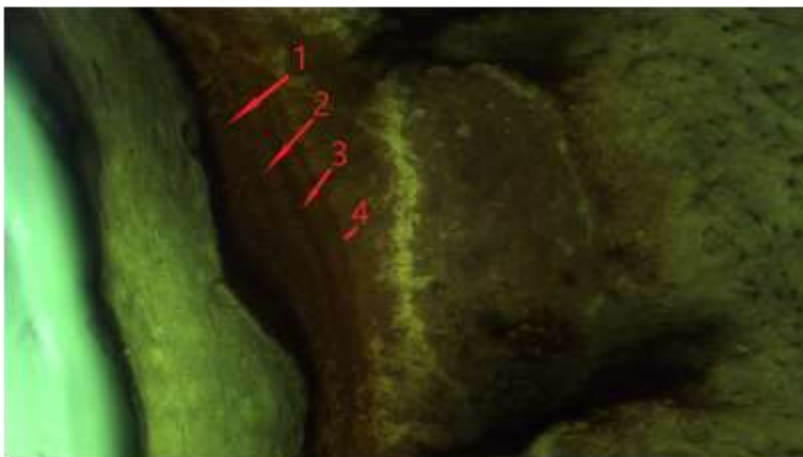
Žinduolio dantis yra burnos ertmės organas, tiesiogiai susijęs su mityba ir gyvūno amžiumi. Pagrindinės šio organo dalys yra: emalis, cementas, dentinas ir pulpa. Pagal dantį ar dantų formulę galima nustatyti gyvūno rūšį. Gyvūno amžius svarbus, norint įvertinti biologinį išsivystymą, vertinant reprodukcinės savybes, vertinant ekologinę ar ūkinę vertę. Gyvūno amžiaus nustatymas taip pat svarbus ekspertizėse.

Pagal dantų kaitą ar dantų būklę galima apytikriai nusakyti gyvūno amžių. Tačiau dėl nevienodo dantų dilimo tiksliai nusakyti gyvūno amžių labai sunku. Tai susiję su skirtinga gyvūnų gyvenamąja aplinka, skirtinga mityba, mechaniniais pažeidimais, ligomis, genetika ir

danties mineraline sudėtimi. Visi šie veiksniai įtakoja nevienodą danties dilimą. Norint tiksliai nusakyti amžių, reikia pasitelkti daugiau amžių nustatyti padedančių požymių.

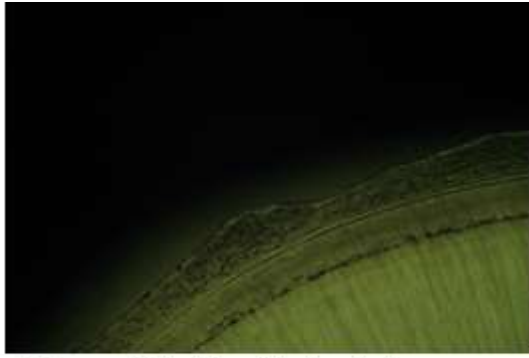
Danties šaknis yra padengta plonu cementito sluoksniu, kuris padeda laikyti žandikaulyje įtvirtintą dantį. Mechaninis (intensyvaus kramtymo metu) ir temperatūrinis (šiltasis/šaltasis metų laikas) stresas formuoja skirtingo tankumo ir mineralizacijos cementito sluoksnį. Šie metiniai cementito sutankėjimai sudaro „metinius“ žiedus aplink danties šaknį.

Medžioklėtyros laboratorijoje atliekami elninių gyvūnų dantų histologiniai tyrimai gyvūnų amžiui nustatyti. Diskinio mikrotomo pagalba atliekami tikslūs pjūviai. Tinkamoje vietoje atpjaunamas plonas danties šaknies sluoksnis. Vėliau, tinkamai paruošus bandinį ir jį mikroskopuojant apžiūrimas cementito sluoksnis. Suskaičiuojami matomi sutankėjimo žiedai (3.4.1 pav.) ir įvertinamas amžius.

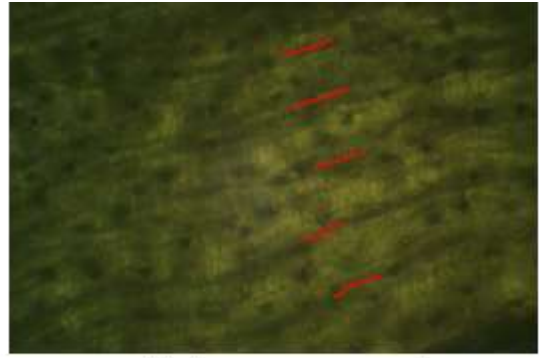

3.4.1 pav. Tauriojo elnio P3 danties cementito žiedai (gyvūno amžius 6 metai)

Plėšrūno danties histologinis tyrimas amžiui nustatyti turi dar didesnę svarbą nei elninių žvėrių, nes nėra jokio kito būdo, nors preliminariai nusakyti amžiui, kaip pavyzdžiui elninių žvėrių dilimo lentelės. Šiuo metu laboratorijoje atliekami Lietuvoje sumedžiotų vilkų dantų histologiniai tyrimai vilkų amžiui nustatyti pagal iltinio danties šaknies pjūvius (3.4.1 ir 3.4.2 pav.).

3.4.2 pav. Vilko ilties šaknies pjūvis

3.4.3 pav. Vilko ilties cemento sutankėjimai

3.5. Medžioklėtyros laboratorijos teikiamos mokslo-eksperimentinės paslaugos

Medžioklėtyros laboratorijos specialistai atlieka sumedžiotų gyvūnų tikslaus amžiaus nustatymą pagal dantų kaitą ir dilimą bei pagal metines rieves dantyse. Pernai metais į laboratorijos specialistus kreipėsi Aplinkos apsaugos departamentų prie aplinkos ministerijos Kauno, Panevėžio, Utenos valdybų darbuotojai su prašymais nustatyti tikslų sumedžiotų gyvūnų amžių. Pagal dantų kaitą ir dilimą bei pagal metines rieves dantyse buvo nustatytas tikslus briedžių, tauriųjų elnių, danielių ir stirnų amžius.

PRIEDAI

1.3.1 priedas

BOVA Intensive Master Course

GAME ANIMALS PROTECTION AND MANAGEMENT

4,0 ECTS

12 – 16 March 2018

*Aleksandras Stulginskis University
Kaunas, Lithuania*

Course description

The aim of the course is to deepen and expand scientific knowledge of theoretical fundamentals and practical methods of game management. Students will obtain basic knowledge of game species biology and ecology, game resources and management.

Course is based on the research and practical cases in the fields of population ecology, wildlife science and game science.

Main topics

- Game species of the Baltic State, use and game regulation;
- Game population territorial, quantitative and qualitative management, number, distribution and use;
- Game animal protection and management;
- Control of game population and their impact to environment;
- Genetic structure and diversity of game population;
- Age estimation and selection of game species.
- Game species living activity signs.

Learning outcomes

Students after game management course gain the knowledge's on hunting systems and characteristics, game legislation, quantitatively, qualitatively and territorial game management, they will know game use for various purposes and animal keeping in captivity, game products, epidemiology of zoonotic diseases and parasite infections in game animals, game culture and ethics. Students will be able apply to methods and tools to protect and increase the game abundance, measure bag limits as well as determine age of animals and their selection value, to investigate animal behaviour, assess suitability and types of habitats, make habitat description and stratification as well as evaluate habitat and wildlife interactions.

Teaching team from

*Aleksandras Stulginskis University,
Lithuanian University of Health science
Latvia University of Agriculture
Estonian University of Life Sciences*

Course leader:

*Prof., dr. Gediminas Brazaitis gediminas.brazaitis@asu.lt, phone: +37037752334
Institute of Forest Biology and Silviculture, Faculty of Forest Sciences and Ecology, Aleksandras Stulginskis University*

Contacts: dr. Jolanta Stankevičiūtė

*jolanta.stankeviciute@asu.lt; phone: +370 37 752276
Laboratory of Game Management, Faculty of Forest Sciences and Ecology,
Aleksandras Stulginskis University*

Distance learning part: 12 February - 9 March 2018

Meeting in person: 12-16 March 2018 at Aleksandras Stulginskis University, Kaunas, Lithuania

Information for registration: <http://www.bova-university.org/> or consult your local BOVA or NOVA coordinators.

BOVA intensive MSc course

GAME ANIMALS PROTECTION AND MANAGEMENT

Faculty of Forestry and Ecology,

Aleksandras Stulginskis University, Kaunas

12-16 March, 2018

Building No 6, room 102

PROGRAMME AND LECTURE TOPICS

Monday, 12 March 2018

8.30 – 8.45 Opening (*E. Bartkevičius, M. Liegus, G. Brazaitis*)

8.50-10.20 Lectures. Introduction. Game population quantitative and qualitative management (*G. Brazaitis, ASU*)

10.25-12.05 Lectures. Game species of the Baltic States, number, distribution, use and game regulation (*M. Sirgėdienė, ASU*)

12.05-13.00 Break for lunch

13.00-14.25 Lectures. Game animals protection in EU: various aspects (*Ž. Preikša, ASU*)

14.40-16.05 Lectures. Landscape management for biodiversity (*R. Žalkauskas, ASU*)

Tuesday, 13 March 2018

8.50-10.35 Lectures. Estonian way of wildlife management (law, monitoring system, problems etc.) (*Tiit Randveer, EMU*)

10.40-12.05 Lectures. Attitude of hunters and general public toward big game and different ways of hunting. (*Tiit Randveer, EMU*)

12.05-13.00 Break for lunch

13.00-14.25 Lectures. Epidemiology of zoonotic and economic parasite infections in game animals in Lithuania. (*M. Šarkūnas, LSMU*)

14.40-16.05 Workshop. Age estimation and selection of game species (*M. Sirgėdienė, ASU*)

Wednesday, 14 March 2018

8.00-17.00 8.00-17.00 Field trip. Wildlife and recreation in forest enterprise Telšiai.

(*J. Stankevičiūtė, M. Sirgėdienė, P. Dabrišius, ASU*)

Thursday, 15 March 2018

8.50- 10.35 Lectures. Towards integrated management of wildlife, landscape and people (*M. Manton, ASU*)

10.40- 12.05 Workshop. Game species living activity signs (*M. Sirgėdienė, ASU*)

12.05-13.00 Break for lunch

13.00-16.05 Outing. Theoretical basis to preparation for taxidermy products (Kaunas Tadas Ivanauskas Museum of Zoology, Tutorage by *J. Stankevičiūtė, ASU*)

Friday, 16 March 2018

8.50-10.35 Lectures. Genetic structure and diversity of game population (*D. Danusevičius, ASU*)

10.40- 12.05 Lectures. Reintroduction of Eurasian eagle-owl (*Bubo bubo*) and Eurasian lynx (*Lynx lynx*) in Lithuania (*R. Špinkytė-Bačkaitienė, P. Adeikis, ASU*)

12.05-13.00 Break for lunch

13.00-14.25 Student preparation for presentations

14.40-16.05 Student presentations and discussions (*G. Brazaitis, R. Žalkauskas, R. Špinkytė-Bačkaitienė, J. Stankevičiūtė, Ž. Preikša, M. Sirgėdienė, ASU; M. Manton, ASU; M. Šarkūnas, LSMU*)

16.05-17.00 Course evaluation, closing

Aleksandro
Stulginskio
universitetas

Aleksandro Stulginskio universitetas
**Miškų ir ekologijos
fakultetas**

Mokslinė-praktinė konferencija
MIŠKO, ŽMOGAUS IR LAUKINIŲ GYVŪNŲ SANTYKIS 2018
2018 m. rugsėjo 28 d.
ASU Centriniai rūmai, 503 auditorija

Programa

11.00 val. – konferencijos pradžia
ASU MEF dekanas prof. dr. Edmundo Bartkevičiaus sveikinimo žodis

11.10 val. – konferencijos dalyvių pranešimai:

1. Medžioklės ūkio tvarkymo aktualijos. *Dr. Kęstutis Mažeika (LR Seimo Aplinkos apsaugos komiteto pirmininkas)*
2. Ką atskleidžia medžiojamųjų gyvūnų genetiniai tyrimai? *Prof. dr. Algimantas Paulauskas (Vytauto Didžiojo universiteto Biologijos katedros vedėjas)*
3. Kokių pokyčių atneš atnaujintas vilko apsaugos planas? *Algirdas Klimavičius (LR aplinkos, ministerijos Gamtos apsaugos ir miškų departamento direktoriaus pavaduotojas)*
4. Afrikinio kiaulių maro aktualijos Lietuvoje, Europoje ir pasaulyje. Elnių išsekimo ligos stebėsena Lietuvoje. *Paulius Bušauskas (Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos Skubios veiklos skyriaus vedėjo pavaduotojas)*

12.30 – 12.50 val. – pertrauka

12.50 val. – konferencijos dalyvių pranešimai:

5. Elnių auginimas aptvaruose – idomus hobis ar pelningas verslas? *Gediminas Vaitiekūnas (Elnių augintojų asociacijos prezidentas)*
6. Laukinių gyvūnų laikymo nelaisvėje naujieji reikalavimai. *Rimgailė Pėtelytė-Brazaitienė (Lietuvos zoologijos sodo Kanopinių žinduolių skyriaus vedėja, Aleksandro Stulginskio universiteto Miškų ir ekologijos fakulteto lektorė)*
7. Tęsiame sarkocistozės tyrimus laukinių ančių populiacijoje: medžiotojų pagalba laukiama. *Dr. Jolanta Stankevičiūtė (Aleksandro Stulginskio universiteto Miškų ir ekologijos fakulteto lektorė)*
8. Naujos medžiojamųjų gyvūnų padarytos žalos žemės ūkio pasėliams apskaičiavimo metodikos rengimas. *Artūras Kibiša*, Kastytis Šimkevičius, dr. Renata Špinkytė-Bačkaitienė (*Aleksandro Stulginskio universiteto Miškų ir ekologijos fakulteto asistentas)*

14.00 val. – konferencijos pabaiga

Dariaus Babelio nuotrauka

1.3.3 priedas

Renginiai medžioklės parodoje, skirtoje Lietuvos valstybės atkūrimo šimtmečiui pažymėti

100

MEDŽIOKLĖS PARODA'18

Raudondvaryje

BIRŽELIO 23 D. ŠEŠTADIENIS

12.00 val. **Mokios**
12.40 val. **Giesmės su violončele, trimitais, kankliniais | Raudondvario dešra**
13.00 val. **Parodos atidarymas**
13.30 val. **Parodos apžiūra, koncertas, tautas, medžioklių vakaras**

BIRŽELIO 30 D. ŠEŠTADIENIS

14.00 val. **Praktiniai mokymai „Kaip taisykliai gaminti ekstremaliojo saugumo“**
Mokymus veda kaimietis Vytautas Aničevičius ir Eimantas Žilinskas

LIEPOS 1 D. SEKMADIENIS

14.00 val. **Paskaita „Medžioklės ir medžioklės įstatymai“**
Lektorius – ABT Mokytojas ekologijos fakulteto medžioklės tyrinėjimo laboratorijos lektorius Rimantas Grigaitis
15.00 val. **Paskaita tema „Tiesioginis eliasis ir šturmo eliasinio ypatingumas“**
VNT kaimietis (lektorius) Rimantas Grigaitis ir Eimantas Žilinskas

LIEPOS 7 D. SEKMADIENIS

14.00 val. **Paskaita „Mamblingų Lietuvoje plėtimosi ypatumai ir šturmo“**
Lektorius LKD Mokytojas ekologijos fakulteto medžioklės tyrinėjimo laboratorijos lektorius dr. Rimantas Grigaitis | Paskaitos veda lektorius Rimantas Grigaitis

LIEPOS 14 D. ŠEŠTADIENIS

14.00 val. **Paskaita tema „Medžioklės ir žemės ir miškininkų santykiai, teisiniai reguliavimo pagrindai“**
Lietuvos valstybinio miškininkų universiteto miškininkų mokyklai, lektorius Algimantas Šimokaitis

LIEPOS 21 D. ŠEŠTADIENIS

14.00 val. **Marijampolės medžioklės rūgų asamblėja – medžioklės signalų pristatymas – koncertas. Lektorius Andrius Pačvirius**
15.00 val. **Paskaita „Laukinčių paukščių šturmas“ ABT Mokytojas ekologijos fakulteto medžioklės tyrinėjimo laboratorijos lektorius Rimantas Grigaitis**

LIEPOS 28 D. ŠEŠTADIENIS

14.00 val. **Samų vėsių, šturmo medžioklės pristatymas. LKD lektorius lektorius Rimantas Grigaitis ir Eimantas Žilinskas**
15.00 val. **Paskaita „Lietuvos šturmo šturmas“** Lektorius LKD lektorius Rimantas Grigaitis

RUGSPĖČIO 4 D. ŠEŠTADIENIS

14.00 val. **Susitikimas su Raudondvario Sv. Kildiklio Jėzus. Tiesioginis šturmo ir meno pristatymas. | Lektorius veda kaimietis Rimantas Grigaitis, lektorius Rimantas Grigaitis**
16.00 val. **Parodos uždarymas**

Aleksandro
Stulginskio
universitetas

Raudondvario dešra

PLANALIS

1.3.4 priedas

6

Ką
pasėsi...
2018

Seminaras

„Mėsos brandinimo technologija ir kilmingieji pelėšiai“

A. Krasauskas, J. Stankevičiūtė, Aleksandro Stulginskio universitetas

IV rūmų 204 aud.

Kovo 22 d. (ketvirtadienis) 12.00 val.

Eil. Nr.	Vardas	Pavardė	Atstovaujama institucija	Parašas
1.	Albinas	Sluckiuse	iki mėsos	[Signature]
2.	Leonas	Meršutis	iki mėsos	[Signature]
3.	Darius	Šlapalacius	MSU	[Signature]
4.	Linas	Urbulytė		[Signature]
5.	Darydas	Longinos	iki mėsos	[Signature]
6.	Rūta	Horosaitė	iki mėsos	[Signature]
7.	Habris	Dagilis	prantus am.	[Signature]
8.	Rasa	GEUŠIENE	prantus am.	[Signature]
9.	Henna	Hyttinen		[Signature]
10.	Nora	Rungtinen		[Signature]
11.	Pia	Kekkonen	SWEDISH UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES	[Signature]
12.	Tyga	Raitė		[Signature]
13.	Hanna-Elina	Kuitto		[Signature]
14.	Leona	Toussaint		[Signature]
15.	Pernija	Albanaitis	iki mėsos	[Signature]
16.	Alina	Grišaitė		[Signature]
17.	Michas	Krupelis	iki mėsos	[Signature]
18.	Darydas	Čičas	iki mėsos	[Signature]
19.	Ervinas	Dzūkis	iki mėsos	[Signature]
20.	Mindaugas	Kaminskas	iki mėsos	[Signature]
21.				
22.				
23.				
24.				
25.				
26.				
27.				

Į laisvę išleistiems danieliams Nemunas ne kliūtis

KASTYTIS ŠIMKEVIČIUS, RENATA ŠPINKYTĖ-BAČKAITIENĖ, ARTŪRAS KIBIŠA, MINDAUGAS RAČKAUSKAS, ASU

„Mūsų girių“ 10 nr. spausdintame straipsnyje „Danielių migracijos po išleidimo iš aptvaro“, rašėme apie Kauno medžiotojų klubo medžioklės plotų vienetą „Karklė“ išleistų danielių nueinamus atstumus, nutolimą nuo paleidimo vietos, užimamą teritoriją per pirmuosius du mėnesius. Šių metų pavasario pirmoje pusėje į laisvę išleisti danieliai (3 patinai ir 8 patelės) ir toliau stebimi laisvėje, juos identifikuojant pagal ausų įsagus, o GPS antkakliai siūnčia duomenis apie jų buvimo vietą. Pateikiame šių stebėjimų duomenis.

Praėjus 8 mėnesiams nuo aptvare išaugintų danielių išleidimo į laisvę, medžiotojų stebėjimai ir iš antkaklių gaunama informacija (gauta 11512 danielių registracijos vietų taškų) atskleidžia, kiek danielių išgyveno, kur jie būna, kiek jauniklių vedžiojasi patelės.

„Karklės“ medžiotojų klubo medžiotojai savo medžioklės plotuose pastebi įsagais pažymėtų danielių. Didžiausias jų kiekis matytas rugpjūčio mėnesį prie Nemuno, vienu metu pastebėtas 1 patinas, 5 patelės ir 2 jaunikliai. Kitais atvejais pažymėtos danielių patelės stebėtos grupėse po 2–3 arba atskirai. Iš į laisvę išleistų danielių patelių 3 buvo vaikingos. Medžiotojai keletą kartų pastebėjo pateles, prie kurių laikėsi jaunikliai. Registruoti 2 atvejai, kai matyta po 1 jauniklį ir 2 atvejai, kai kartų buvo po 2 jauniklius. Jaunikliai neturi jokių skiriamųjų požymių, todėl galima konstatuoti, kad jų yra ne mažiau kaip 2.

Danielius taip pat pastebi „Karklės“ medžiotojų klubo teritorijoje esančių kolektyvinių sodų gyventojai, nes danieliai užklysta į šių sodų teritoriją. Registruotas įdomus atvejis, kai danieliai ateidavo maitintis į vieną daržą ten auginamomis bulvėmis. Iš pradžių manyta, kad įniko šernai, bet vėliau darže aptikti ir patys danieliai.

Deja, po išleidimo į laisvę nebuvo pastebėti danieliai su nr. 3 ir nr.7 ausų įsagais. Ausies įsagu nr. 3 nešiojo patelė, kuri išleidimo metu buvo 9 mėnesių, o vaikinga patelė nr. 7 – 3 metų ir 9 mėn. amžiaus.

Kaip minėjome praėjusiame žurnalo numeryje spausdintame straipsnyje, ausies įsagu nr. 10 ir antkakliu pažymėtas 9 mėn. amžiaus danieliaus jauniklis žuvo pirmąją dieną po paleidimo (tikėtina, kad jį užpuolė šunys). Po 10 dienų žuvusio jau-

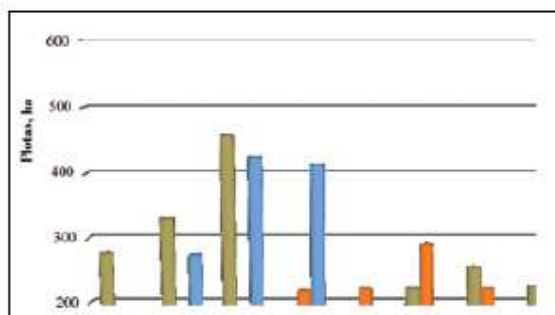
Danielių patelės su jaunikliu prie šėryklos liepos mėnesį

niklio ausies įsagus ir GPS antkaklis uždėti 1 metų ir 9 mėn. patinui. Praėjus 3,5 mėn. jo siųstuvo duomenys pradėti gauti iš tos pačios vietos. Nuvykus į šią vietą, rastas brakonieriaus kilpoje žuvęs danielius. Vėliau tuo pačiu ausies įsagu ir antkakliu pažymėtas dar vienas danieliaus patinas ir išleistas į laisvę. Deja, praėjus vos savaitei, gaunami signalai buvo tik iš vienos vietos. Nuvykus į ją, upelio raguvoje rasti žuvusio danieliaus kaulai ir antkaklis.

Apskaičiavus antkakliais pažymėtų skirtingų danielių užimamą teritoriją kiekvieną mėnesį, pastebėti tam tikri dėsningi pokyčiai (1 pav.). Nr. 1 patino užimama teritorija pirmus tris mėnesius po išleidimo į laisvę vis didėjo ir gegužės mėnesį pasiekė 457 ha. Vasarą ir rudens pradžioje iki rujos vidutinio mėnesio užimamos teritorijos plotas sumažėjo 2,4 karto (iki 192 ha). Prasidėjus rujos laikotarpiui, patino užimama teritorija staiga vėl padidėjo iki 592 ha per mėnesį. Skaiciuojant užimamą plotą nuo rugsėjo 15 d. iki spalio 15 d., jis tesiekė 224 ha ir buvo artimas vasaros laikotarpio vidutiniam, o nuo spalio 15 d.

iki lapkričio 12 d. padidėjo 2,6 karto. Nr. 4 patelės užimamas plotas rujos laikotarpiu padidėjo tik 1,4 karto. Vidutiniškai per visą laikotarpį nr. 1 patinas laikėsi 1,2 km atstumu nuo nr. 4 patelės. Atstumas tarp šių individų kito nuo 0 iki 7,7 km. Laikas nuo laiko abu danieliai būdavo registruojami nedideliu atstumu vienas nuo kito. Apskaičiuota, kiek kartų per savaitę tuo pačiu metu jie buvo registruojami nutolę vienas nuo kito ne didesniu kaip 100 metrų atstumu (2 pav.). Per balandžio mėnesį taip nutiko tik 3 kartus, gegužę – nei karto, o vasaros mėnesiais – vidutiniškai po 4,4 karto per savaitę. Danielių „susitikimų“ skaičius labai padidėjo spalio mėnesį. Maksimumas pasiektas antrąją spalio savaitę – 67 atvejai per savaitę. Kitas dvi spalio savaitės šis rodiklis vėl mažėjo, o per pirmąsias dvi lapkričio savaites nebebuvo registruotas nė vienas priartėjimo atvejis. Sprendžiant iš siųstuvo perduodamos informacijos, būtent patinas rujos laikotarpiu atėjo į patelės teritoriją.

Antkakliais pažymėti patinai buvo atvežti iš aptvaro, įrengto kitoje apskrityje,

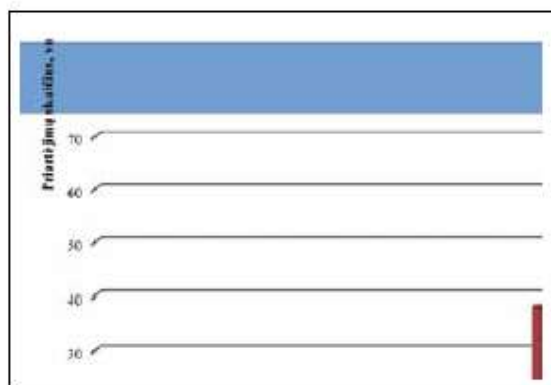
1 pav. Antkakliais pažymėtų danielių kiekvieno mėnesio užimama teritorija (ha)

todėl realiai jie neturėjo ieškoti vietų, kur užaugo. O patelė išleista į aplink esančius miškus iš aptvaro, kuriame išauginta. Taigi, ji turėjo galimybę „palaikyti ryšį“ su vieta, kurioje išaugo bei ten likusiais danieliais. Tačiau iš siųstuvo gaunami duomenys rodo, kad per 8 mėn. patelė laikėsi vidutiniškai 1,6 km atstumu nuo aptvaro. Didžiausias jos nutolimas nuo aptvaro per mėnesį būdavo 2,1–2,6 km. Tik lapkričio mėnesį danieliaus patelė buvo nuklydusi nuo aptvaro net 8 km atstumu, bet tos pačios paros vėl vakarą vėl sugrįžo. Kita vertus, patelė prie aptvaro pernelyg irgi nepriartėdavo. Per 8 mėnesius arčiausiai prie aptvaro ji buvo priėjusi spalį – 294 metrų atstumu. Kitais atvejais, imant mėnesio mažiausią atstumą, pasitaikydavo priartėjimų 294–908 m arba vidutiniškai – 638 metrų atstumu.

Stebėjimų metu danieliai dažniau užregistruoti miške (66,1 proc. registracijos vietų), nei atviroje teritorijoje. Nr. 1 patino miške registracijos taškų suma sudarė 72,5 proc., nr. 10 patino – 65,4 proc., nr. 4 patelės – 59,9 proc.

Danielių buvimo pasirinkimas miško ir ne miško teritorijose nežymiai priklausė nuo paros laiko. Šviesiuoju paros laikotarpiu (nuo 8:00 iki 16:00 val.) danieliai dažniau buvo miško teritorijoje (74,3 proc. taškų registruoti miške). Nuo 19:00 iki 24:00 val. miške registruota 54,4 proc. taškų.

Daugiau nei 86,9 proc. antkakliais pažymėtų danielių miške buvusių taškų registruoti tik 6 kvartalų teritorijoje. Dar tiksliau apskaičiavus danielių buvimo vietas, gavome tokį rezultatą: net 44,3 proc. danielių taškų registruoti tik 8 sklypų plote. Tai rodo tikrai sėslų danielių būdą. 5 iš 8 sklypų augavietės buvo Nc (normalaus drėgnumo derlingi dirvožemiai), dviejų – Nb (normalaus drėgnumo nederlingi

2 pav. Priartėjimų (kai atstumas tarp individų mažiau nei 100 m) tarp nr. 1 patino ir nr. 4 patelės skaičius kas savaitę

dirvožemiai) ir vieno – Šc (derlinga šlaitinė augavietė). Viename sklype buvo kirtavietė, dviejuose – pušies jaunuolynas. Didžiausiame sklype (23 ha), kur gauta daugiausiai registracijos taškų, augo grynas VII amžiaus klasės pušynas. Kitame 12 ha sklype, kuriame registruota taip pat labai daug danielių taškų, augo virš 180 metų mišrus ąžuolynas. Danieliai daug laiko praleido ir kitame kvartale buvusiam labai panašių parametų sklype. Dažnesniam buvimui danieliai buvo pasirinkę ir 6 ha dydžio virš 200 metų mišrų pušyną. Jų pasirinktų sklypų trake augo lazdynai, šaltkėsniai, šermukšniai, sausmedžiai.

Danielių pasiskirstymas miške priklausė nuo miško fragmentacijos. Jie daž-

niausiai laikėsi miško pakraščių įvairiuose fragmentuose (miško pakraščiai, miško atšakos, kilpos ar migracijos koridoriai sudarantys miško fragmentai). Net 31,3 proc. registracijos taškų buvo 200 m pločio juostoje nuo miško krašto gilyn į mišką. Tokių miško pakraščio buveinių danielių gyvenamoje teritorijoje buvo 16,7 proc. ir jas danieliai rinkosi beveik dvigubai dažniau nei tai būtų buvę atsitiktinai. Taip pat danieliai dažniau buvo registruojami ir miško atšakose bei miško pakraščio kilpose. Ir atvirkščiai, jie vengė miško gilumos (17,1 proc. registracijos taškų). Taigi, miško vidaus buveines rinkosi dvigubai rečiau nei buvo jų dalis teritorijoje (34,5 proc.).

Danielių gyvenamos teritorijos miš-

3 pav. Vietovė, kur GPS antkakliais pažymėti danieliai (nr. 1; 4 ir 10) perplaukė Nemuną ir vėl sugrįžo

kingumas – 55,7 proc. Didesnioji antkakliais pažymėtų danielių registracijos taškų dalis pateko į miško teritoriją. Toks procentas yra beveik proporcingas miško buveinės užimamam plotui. Medžių, krūmų želdiniai ir žėliniai teritorijoje užėmė 3,3 proc., kur danieliai registruoti 3 kartus dažniau (10,2 proc.). Užstatytos teritorijos užėmė 5 proc. ploto, čia fiksuota 5,4 proc. danielių registracijos taškų. Taip pat beveik proporcingai danieliai registruoti ir kolektyvinių sodų teritorijoje. Pasi-taikė net 6 atvejai, kai danieliai registruoti kapinėse. Jie nevengė ir kelių (miško kelių) ir kelių su žvyro danga) – registruota net 1,2 proc. taškų.

Beje, danieliai nevengė ir Nemuno upės, kurios plotis ties danielių gyvenama teritorija siekia apie 260 metrų. Matydami kitą upės krantą, danieliai sėkmingai plaukte pasiekė jį. Jau buvome rašę, kad nr. 1 danielius, praėjus 74 d. po išleidimo į laisvę, perplaukė Nemuną, trumpai pabuvęs kitoje upės pusėje vėl sugrįžo. Tęsimi tyrimai atskleidė, kad tas pats individas lapkričio mėnesį dar kartą sėkmingai įveikė Nemuną. Pasisvečiavimas taip pat buvo trumpas – parplaukė atgal. Kiti du antkakliais pažymėti danieliai taip pat pabuvojo kitoje Nemuno pusėje, ir netrukus sėkmingai grįžo atgal (3 pav.). Nr. 10 danielius pabuvojo kitoje Nemuno pusėje netoli nuo tos vietos, kur buvo registruotas nr. 1 danielius. Tai buvo vienintelis dešimtojo individo plaukimas iki priešingo upės kranto ir atgal. Nr. 4 patelė plaukė per Nemuną pirmyn ir atgal 2 kartus ir sugrįžo atgal. Pirmą kartą patelė perplaukė upę rugpjūčio mėnesį. Kaip ir patinai, toli nepasitraukė nuo kranto ir po kelių valandų parplaukė atgal. Kitas patelės pasiplaukiojimas vyko lapkričio pradžioje. Šį kartą patelė „svečiuose“ išbuvo visą dieną. Tamsiuoju paros laiku ji nukeliavo nemažą atstumą (apie 6,9 km) Vakarų kryptimi. Dieną praleido sėsliai, o sutemus vėl sugrįžo netoli tos vietos, kur praėjusią naktį kirto Nemuną, ir sėkmingai perplaukė upę. Taigi, per tiriamą laikotarpį 3 danieliai Nemuno upę perplaukė net 10 kartų. Įdomu, kad visi plaukimai registruoti tamsiuoju paros metu.

Antanas Utyra

1930 02 05 – 2018 10 16

Eidamas 89-uosius metus, spalio 16 d. mirė nusipelnęs šalies miškininkas Antanas Utyra, 38 metus dirbęs valstybinių miškų sistemoje.

Užaugęs Jonavos rajone, Skarulių kaimo valstiečių šeimoje, Antanas nuo vaikystės pažinojo gimtinės miškus. Jie lydėjo vaikina ir kasdien iš Skarulių kaimo pėsčiomis einant mokyti į Jonavos gimnaziją. Baigęs Jonavos vidurinę mokyklą Antanas nedvejodamas – kartu su šešiais bendramoksliais išvažiavo į Kauną laikyti stojamųjų egzaminų į LŽŪA. Pokaryje dažnas studentas pragyvenimui turėjo kažkur dirbti. Padėdavęs tėvams namų ūkyje, Antanas nesibodėjo sunkaus darbo geležinkelio stotyje iškrovinėjo vagonus, Nemuno prieplaukoje – baržas. Nežiūrint tokio užimtumo, jis stengėsi ir gerai mokyti, mėgo sportuoti – žaidė LŽŪA krepšinio, tinklinio komandoje, buvo lengvaatletis.

Miškų ūkio fakultetą Antanas 1956 m. baigė su pagyrimu, už labai gerą mokymąsi ir visuomeninę veiklą buvo įtrauktas į LŽŪA absolventų Garbės knygą.

Jauną specialistą paskyrė į Žemaitiją kiek neįprastoms pareigoms: pradžioje dirbo Telsių miškų ūkyje mechaniku, po pusmečio perkėlė į Rietavo miško pramonės ūkį vyriausiuoju inžinieriumi – mechaniku. Nuo 1958 m. dirbo Rietavo miško pramonės ūkio miško ruošos punkte – techniniu vadovu, viršininku. Čia vadybinės patirties mokėsi iš ne ką vyresnio amžiumi Rietavo miško pramonės ūkio vadovo Jono Simaičio. 1962 m. tuometinis miškų ūkio ir miško pramonės ministras A. Matulionis įkalbėjo gamybininko įgūdžių įgijusį jauną miškininką būti Pajūrio miškų ūkio direktoriumi, bet po metų šį miškų ūkį panaikino, o Antaną perkėlė į Dzūkiją, Alytaus miškų ūkį. Čia jis dirbo 28 metus alytiškių miškininkų vadovu iki 1991 m. rudens, vėliau dar kelerius metus – kadru rengimo inžinieriumi. Alytuje prabėgo 55-eri jo gyvenimo metai.

Dirbdamas Alytaus miškų ūkio, vėliau urėdijos vadovu, jis nemažai prisidėjo tęsiant tarpukario ir pokario miškininkų pradėtus eksperimentinius darbus, ypač kuriant miško medžių sėklinę bazę, plečiant medelyną, veisiant bandomuosius želdinius; siekė, kad mieste, Medelyno gatvėje įsikurtų ir miškininkų šeimos.

Antanas Utyra nesikratė visuomeninių pareigų: aktyviai dalyvavo tuometinės Gamtos apsaugos draugijos bei Medžiotojų ir žvejų draugijos Alytaus skyrių veikloje, rinktas į rajono vykdomosios valdžios tarybą. Jis su kitais miškininkais ir kaip visuomenininkas atkakliai įtikinėjo tuometinius rajono pareigūnus ir planuotojus, kad nebūtų užstatytas namais visiems žinomas priemiestinis Vidzgirio ąžuolynas, medelynas ir sėklinių plantacijų žemės, kad miestiečių kolektyviniai sodai nesiplėstų į priemiestinius miškus. Alytaus miškininkams didelį nerimą kėlė ir medžiotojų žvėrių „draustinių“ tapęs Punios šilas (kurį dabar norima paskelbti gamtos rezervatu), jo atkūrimo problemos, miesto teritorijoje esančių miškų apsauga.

Ši veikla buvo įvertinta – Antanui Utyrai 1980 m. suteiktas Lietuvos nusipelnusio miškininko vardas, o 85-mečio proga M. K. Čiurlionio fondas už ilgametį rūpestį šalies miškais ir gamtosauga 2015 m. kovą jam skyrė „Lietuvos šviesuolio“ nominaciją ir įteikė taurę REX už viso gyvenimo darbus Lietuvos gamtai ir miškams.

Bėgant garbiems metams Antanas stengėsi išlikti aktyviu, visuomenei ir šeimai reikalingu žmogumi, skatino geras miškininkų bei šeimos narių iniciatyvas. Vado-vaudamasis *credo* „menas – įveikti senatvę“, jis kasdien surasdavo laiko sveikatos stiprinimui – mankštai. Būti ilgaamžiu jam padėjo ir darna šeimoje. Su prienške žmona Angele, 1958 m. LŽŪA baigusia miškininke, jie išaugino dukras Džiulietą ir Vilną, susilaukė anūkų, net proanūkių.

Paskutiniaisiais savo gyvenimo metais Antanas rašė prisiminimus. „*Pamirime šį kraštą ir nuoširdžius jų žmones, kaip gimtuosius Skarulius. Alytus tapo antrąją gimtine, nes čia dirbome, klydome ir džiaugėmės savo sėkmėmis*“. Deja, ne viską spėjo pasakyti...

Buvusių bendradarbių, artimųjų atmin-tyje išliks šviesus šio miškininko, šeimos žmogaus, tėčio, senelio atminimas.

Antanas Utyra palaidotas pirmojo Alytaus Klevų gatvės kapinėse.

Reiškiame nuoširdžią atjautą gedinčiai žmonai Angelei, dukroms Džiulietai ir Vilmai, jų šeimoms, kitiems artimiesiems.

Buvę bendradarbiai

Danielių migracijos po išleidimo iš aptvaro

ARTŪRAS KIBIŠA, MINDAUGAS RAČKAUSKAS, KASTYTIS ŠIMKEVIČIUS, RENATA ŠPINKYTĖ-BAČKAITIENĖ, ASU

čiais nuo 1 iki 10 (1 pav.). Be to, 3 danieliai dar pažymėti ir GPS antkakliais (2 pav.). Du patinai buvo 1 metų ir 9 mėn., trečiasis – 9 mėn. (jis laikėsi prie antkaklių pažymėtos motinos). Dvi patelės buvo 9 mėn., trys – 1 metų ir 9 mėn., dar dvi – 2 metų ir 9 mėn. ir viena – 3 metų ir 9 mėn. Iš 8 patelių trys vyresnės buvo vaikingos. Viena iš vaikingų patelių paleidimo priežasčių buvo mintis, kad tokia patelė neturėtų toli migruoti. Gimęs jauniklis taip pat turėtų sulaikyti patelę nuo klajonių, o jaunikliui gimimo teritorija turėtų virsti gyvenama teritorija.

Išleidimui atrinkti danieliai buvo patalpinti atskirame aptvare ir keletą dienų iki vartų atidarymo papildomai šerti. Atidarius vartus jiems suteikta galimybė išeiti patiems.

Išleidimui atrinkti danieliai elgėsi gana skirtingai. Pirmiausia aptvarą paliko antkaklių pažymėtas 1 metų ir 9 mėn. patinas Nr. 1. Tik paleistas jis pralaužė aptvaro tvorą ir iš karto pabėgo. Antkaklių pažymėta 1 metų ir 9 mėn. patelė Nr. 4 (ne nėščia) iš aptvaro išėjo tik praėjus 2 paroms po vartų atidarymo. Kartu su patele išėjo ir antkaklių pažymėtas 9 mėn. amžiaus jauniklis Nr. 10., tačiau tą pačią dieną jis žuvo. Paskutinės auskarais pažymėtos patelės aptvarą paliko praėjus 4 paroms po vartų atidarymo. Po 10 dienų žuvusio jauniklio ausies įsagas ir GPS antkaklis buvo uždėti 1 metų ir 9 mėn. patinui, kuris paleistas Paštuvos miško aikštėje

(vadinamame Grigalaukyje), 2,5 km atstumu nuo aptvaro, iš kurio išleisti visi kiti danieliai.

Danielių GPS antkakliai buvo nustatyti, kad kas valandą siųstų signalą į serverį su gyvūno buvimo vietos koordinatėmis. Per pirmąsias 60 gyvenimo laisvėje dienų gauta 4320 taškų su danielių buvimo vieta (3 pav.). Taškų analizė parodė, kad 16,5 proc. taškų yra su netiksliais koordinatėmis, kuriuos reikėjo atmesti kaip klaidingus.

Iš antkaklių gaunamos pažymėtų danielių buvimo vietų koordinatės leido apskaičiuoti atstumus, kuriuos individai nueidavo per 1 val. Skaičiuojant atstumus, taškai buvo jungiami tiesia linija (skaičiavimuose neatsispiri trajektorijos ilgis, kuria realiai gyvūnas ėjo 1 val. nuo registracijos taško iki kitos valandos taško). Tačiau pakankamai trumpu (1 val.) intervalu nustatytas siųstuvo veikimas leido susidaryti gana detalų vaizdą. Vidutiniškai danieliai per 1 val. nueidavo po 0,134 km. Patinų nueinamas vidutinis atstumas per 1 val. buvo 0,167 km ir 0,148 km, o patelių – 0,091 km. Per parą, sumuojant atstumus tarp 24 gyvūno registracijos taškų, danieliai vidutiniškai nueidavo po 3,3 km. Mažiausias nueistas atstumas per parą buvo 0,7 km, o didžiausias – 10,9 km. Atvejai, kai danieliaus paros kelias nesiekė 3 km, sudarė 50 proc. Patinai per parą vidutiniškai nueidavo 3,6 km ir 4,1 km, o patelės – 2,2

1 pav. Į laisvę išleistas danielius, pažymėtas ausų įsagu

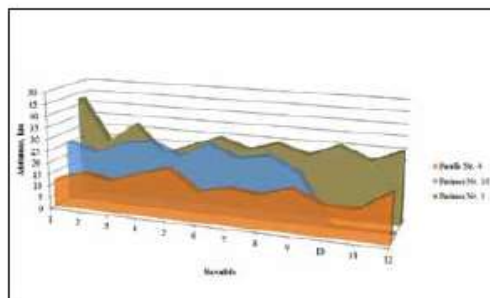
2 pav. Danielius Nr. 4 pažymėtas GPS antkakliu

km. Per parą nueinamas atstumas nepasižymėjo pastovumu. Pavyzdžiui, nors patelės nueinamas atstumas svyravo mažesniame diapazone (1–3 km per parą), lyginant su patiniais, tačiau pasitaikė ne vienas atvejis, kai patelės migracija viršijo 5 km per parą. Maksimalus patelės nueitas atstumas buvo 7,5 km per parą.

Vidutinis danielių nueinamas atstumas per savaitę (suma atstumų tarp 168 taškų) buvo 23 km. Patinai vidutiniškai per savaitę nuejo 25,5 km ir 28,5 km, o patelė – 15,4 km (4 pav.). Visų trijų individų vidutiniai per savaitę nueinami atstumai nepasižymėjo ypač reikšmingais svyravimais. Tik patinas Nr. 1 pirmą savaitę nukeliavo trečdaliu ilgesnį atstumą (42,7 km) nei vidutiniškai kitomis savaitėmis (27,2 km). Šis individas paleidimo dieną nukeliavo net 10,9 km – didžiausią atstumą per visą 12 savaičių tyrimo laikotarpį. Duomenys rodo, kad vėliau gyvūnas nusiramino ir nusistovėjo nereikšmingai kintantis vidutinis per savaitę jo nueinamas atstumas. Kiti du danieliai, matyt, nepatyrė reikšmingesnio streso ir jų nueinami atstumai visą laikotarpį kito nežymiai. Kai kuriais atvejais tikimasi, kad gyvūnas po paleidimo turėtų klajoti intensyviau, o susiradęs tinkamą teritoriją pasidaryti sėklesnis. GPS gaunami duomenys neparodė tendencijos, kad ilgėjant išbūtam laikui laisvėje mažėtų nueinamas atstumas.

Pirmas dvi savaites po antkaklio uždėjimo patelė Nr. 4 laikėsi aptvare, todėl yra galimybė palyginti jos nueinamą atstumą ap-

4 pav. Antkakliais pažymėtų danielių nueinami atstumai per savaitę

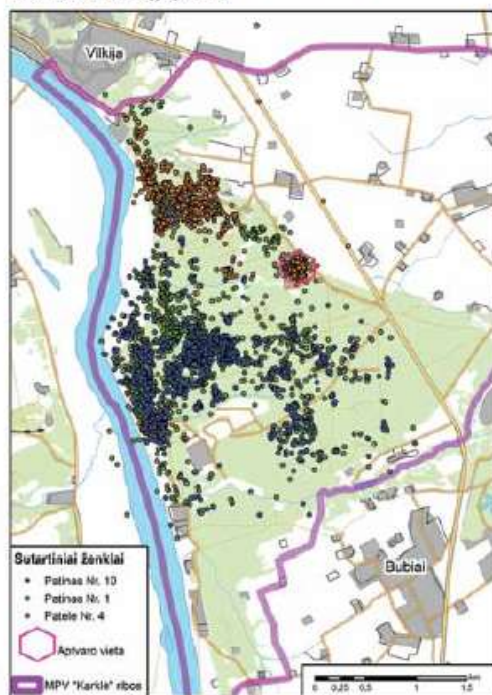
tvare ir laisvėje. Aptvare jos nueinamas vidutinis atstumas buvo 13,6 km per savaitę. Išėjusi iš aptvaro patelė nueidavo vidutiniškai 15,8 km per savaitę. Akivaizdžiau skyrėsi gyvūnų nueinami atstumai pagal lytį. Abu patinai nueidavo vidutiniškai po 27 km per savaitę, o patelė vos ne dvigubai mažiau – 15,4 km.

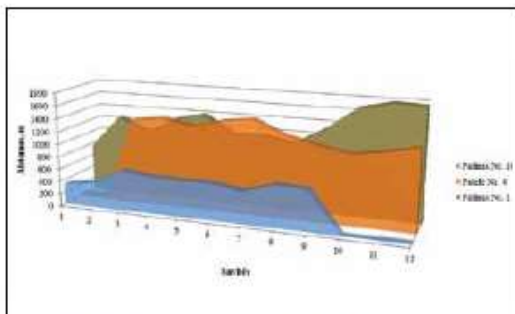
Dažnai norima žinoti, kokių atstumų į laisvę išleidžiami gyvūnai nutolsta nuo paleidimo vietos. Atsakant į šį klausimą, buvo skaičiuojami atstumai nuo danieliaus paleidimo vietos taško iki taškų, kuriuose jis registruotas kitomis dienomis (apskaičiuojant kiekvienos dienos buvimo centro tašką). Vidutiniškai kasdien per visą tyrimo laikotarpį danieliai laikėsi nutolę per 1 km nuo paleidimo vietos: patino Nr. 1 vidutinis nutolimo atstumas buvo 1,3 km, patino Nr. 10 – 0,5 km, o patelės Nr. 4 – 1,1 km (5 pav.). Patinas Nr. 10 laikėsi arčiausiai paleidimo vietos. Šis individas toliausiai nuo paleidimo vietos buvo nutolęs tik 1,3 km, o maksimalus savaitės nutolimo atstumas siekė vos 0,6 km. Tiek patinas Nr. 1, tiek patelė Nr. 4 nuo išleidimo aptvaro nutolo labiau. Patinas Nr. 1 daugiausiai buvo nutolęs per 2,3 km, o vidutinis savaitės didžiausias nutolimas siekė 1,8 km. Palyginkime: patelė Nr. 4 daugiausiai nutolo per 2 km, o vidutinis savaitės didžiausias nutolimas – 1,5 km.

Verta atkreipti dėmesį į tai, kad praktiškai visi danielių buvimo taškai per tiriamąjį laikotarpį buvo medžioklės plotų vienoje „Karklės“ teritorijoje. Pasitaikė tik vienas atvejis, kai danielius Nr. 1, praėjus 74 d. po paleidimo, vėl vakare perplaukė Nemuną ir šio gyvūno buvimo 4 taškai užregistruoti Suvalkijoje, medžioklės plotų vienoje „Ova“. Tačiau tą pačią naktį šis danielius vėl sugrįžo atgal ir likusį tyrimo laiką praleido „Karklės“ teritorijoje.

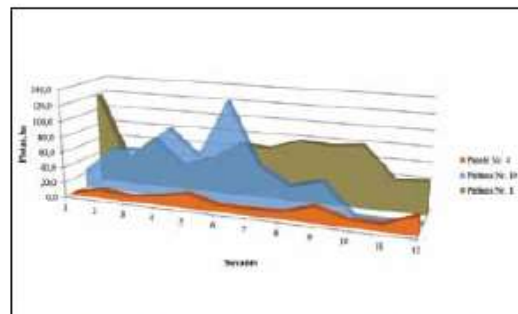
Antkakliais pažymėtų danielių vidutinė 1 paros užimama teritorija buvo skaičiuojama, apjungiant tos paros labiausiai nutolusius taškus (sukuriant daugiakampį, į kurį telpa visi vienos paros taškai). Vidutinis vieno gyvūno per 1 parą užimamas plotas tiriamuoju laikotarpiu buvo 42,2 ha. Duomenys atskleidė, kad patinų ir patelės vidutinė laikymosi teritorija skyrėsi net 6 kartus. Patinai per 1 parą vidutiniškai laikydavosi 60,2–60,3 ha, o patelė – tik 10,7 ha plote. Vizualiai gali pasirodyti, kad patelės užimamos teritorijos dydis buvo gerokai pastovesnis nei patinų (6 pav.). Bet skaičiai rodo, kad vidutinis savaitinis 1 paros užimamos teritorijos dydis skyrėsi net 4 kartus. Patelės užimamos teritorijos dydis kito vidutiniškai nuo 5,8 ha iki 22,6 ha per parą. Patinų vidutinis paros užimamas plotas kas savaitę taip pat skyrėsi 4–5 kartus, tačiau

5 pav. Pakarklės miške trijų antkakliais pažymėtų danielių buvimo vietos taškai kas valandą po paleidimo

5 pav. Antkakliais pažymėtų danielių nutolimo atstumai nuo paleidimo vietos

6 pav. Antkakliais pažymėtų danielių vidutinė vienos paros užimama teritorija (ha) per kiekvieną savaitę

dėl didesnio jų užimamo ploto šis skirtumas vizualiai dar labiau išryškėjo. Patino Nr. 1 užimamas vidutinis plotas kito nuo 31,9 ha iki 118,1 ha per parą. Didžiausias vidutinis užimamas plotas buvo pirmąją savaitę po paleidimo, kuomet registruotas ir didžiausias 1 paros užimamas plotas – net 235,6 ha. Patino Nr. 10 vidutinis paros plotas, kurį gyvūnas užėmė per savaitę, kito nuo 25,2 ha iki 129,7 ha. Bet pasitaikė dienų, kai šio individo užimamas plotas tesiekdavo tik 3,2 ha arba išaugdavo iki 561,2 ha per parą.

Apibendrinant šį tyrimą, galima teigti: parenkant aptvaruose išaugintus danielius išleidimui, reikia atsižvelgti į gyvūno psichines savybes ir stabilumą. Harmoningi gyvūnai be streso natūraliai nutolsta nuo paleidimo vietos ir jų pirmų parų migracijos atstumai reikšmingai nesiskiria nuo tolimesnių. Nueinamas atstumas ir užimamas plotas priklauso ir nuo gyvūno lyties. Patinai

yra aktyvesni ir jų užimami plotai yra didesni. Bet mūsų turimo metu ir patinai, ir patelės liko medžioklės plotų vietoje, kur buvo išleisti. Tai gera žinia tiems, kurie pergyvena, kad jų išleistus danielius medžios kitų plotų valdytojai.

Dėkojame padėjusiems danielius sugauti ir paleisti medžiotojams – Gintautui Čepui, Taurui Isiūnui, Aivarui Gedminui, Rimui Stankevičiui ir Kauno medžiotojų klubo „Karklė“ medžiotojams, prisidėjusiems dar ir finansiškai prie šio projekto – Sauliui Jociui, Remigijui Vaitiekūnui, Ričardui Pareigui, Adolfui Augustinavičiui, Vidmantui Karickui, Gintarui Karickui, Romualdai Valaičiui, Valdui Alaburdai.

- Geriausios medžioklės visuose žemynuose pagal Jūsų pageidavimus
- Legalus trofėjų (vožimas: gamtosauginių leidimų ir veterinarijos sertifikatų parūpinimas, muitinės procedūrų sutvarkymas)

Antano Truskausko PJ FELIS

Švitrigailos g. 16, 03223 Vilnius, Tel. +370 5 2330009, Mob. +370 698 89 240. El. paštas: info@felis.lt.

- Kreipkitės – pasiūlysiame geriausius variantus! Kai kurias medžioklės programas rasite mūsų atsinaujinusioje svetainėje www.hunting-world.com

Aplankykite Antano Truskausko medžioklės ir gamtos muziejų
Muziejaus g. 7, 33202 Mindūnai, Molėtų raj.
Darbo laikas: III–VII 09.00–17.00

Konferencijoje „Miško žmogaus ir laukinių gyvūnų santykis 2018“

RENATA ŠPINKYTĖ-BAČKAITIENĖ, ARTŪRAS KIBIŠA, KASTYTIS ŠIMKEVIČIUS, ASU

Aleksandro Stulginskio universitete rugsėjo 27–29 d. vykusiai 11-jai miško, medžioklės ir gyvulininkystės technologijų parodai „Sprendimų ratas 2018“, kaip ir ankstesniais metais, buvo parengta gausi ir įvairiapusė šviečiamoji programa. Parodos lankytojai buvo kviečiami ir į mokslinę-praktinę konferenciją „Miško, žmogaus ir laukinių gyvūnų santykis 2018“, kur skaityti pranešimai apie medžiojamųjų gyvūnų genetinius tyrimus, elnių auginimą aptvaruose. Klausytojai sužinojo naujausią informaciją apie afrikinį kiaulių marą, elnių išsekimo ligą, ančių sarkocistozės tyrimus. Pristatyti numatomi Vilko apsaugos plano, laukinių gyvūnų laikymo nelaisvėje reikalavimų bei medžiojamųjų gyvūnų padarytos žalos žemės ūkio pasėliams apskaičiavimo metodikos pakeitimai.

Prof. dr. Algimantas Paulauskas

Ką atskleidžia medžiojamųjų gyvūnų genetiniai tyrimai?

Vytauto Didžiojo universiteto Biologijos katedros vedėjas prof. dr. Algimantas Paulauskas apžvelgė: ką gali atskleisti genetiniai tyrimai apie laukinių gyvūnų hibridizaciją, populiacijų genetinę struktūrą ir gyvybingumą; kaip genetiniai tyrimai gali palengvinti invazinių rūšių paiešką, nelegalios medžioklės kontrolę, nustatyti antropogeninio spaudimo gyvūnų populiacijoms mastus. Moksliniais tyrimais įrodyta, kad gamtoje pasitaiko hibridų ir tarp tokių rūšių, kaip briedis ir taurasis elnias, europinė ir sibirinė stirnos, sibirinė stirna ir taurasis elnias, taurasis elnias ir dėmėtasis elnias, indinis zambaras, danielius, Dovydo elnias.

Lietuvos mokslininkai yra tyrę svetimkraščių elnių genetinį poveikį vietinėms rūšims. Tyrimų tikslas – ištirti dėmėtų elnių, tauriųjų elnių ir stirnų genetinę įvairovę ir įvertinti svetimkraščių gyvūnų poveikį Lietuvos bendrųjų biologinei įvairovei ir stabilumui. Buvo nustatyta, kad aptvaruose auginamų dėmėtų elnių populiacija turi poveikį Lietuvos tauriųjų elnių

populiacijai. Laukinių ir aptvaruose auginamų tauriųjų elnių imtyse nustatyta biologinė tarša – hibridiniai gyvūnai. Tiriant sibirinės stirnos genetinį poveikį europinės stirnos populiacijai Lietuvoje, nustatyta, kad net 20 proc. ištirtų europinių stirnų turėjo sibirinės stirnos genų.

Kanadinės audinės į Lietuvos teritoriją buvo įvežtos per kelis atvejus iš skirtingų kilmės vietovių. Genetiniai tyrimai parodė, kad mūsų šalyje yra susiformavusios dvi genetiškai skirtingos grupės, kurios sutampa su pagrindinių upių (Nemuno ir Dauguvos) baseiniais.

Taip pat mokslininkai įvertino Lietuvoje gyvenančių stumbrų bei vilkų populiacijų genetinę struktūrą ir gyvybingumą. Nustatyta, kad Lietuvoje gyvenančių stumbrų genetinę įvairovę yra didesnė nei gyvenančių Lenkijos dalies Belovežo girioje. Genetiškai tiriant Lietuvos vilkų populiaciją, nustatyti genų net migracijos atvejai iš Suomijos ir Karelijos. Galimos hibridizacijos tyrimai neparodė aiškių požymių, kad vyksta vilkų ir šunų kryžminimas. Kito šuninio, paprastojo šakalo, genetiniai tyrimai neabejotinai įrodė naujos rūšies aptikimą mūsų šalies teritorijoje.

Kokių pokyčių atneš atnaujintas Vilko apsaugos planas?

Aplinkos ministerijos Gamtos apsaugos ir miškų departamento direktoriaus pavaduotojas Algirdas Klimavičius pateikė naujausius duomenų analizės rezultatus apie 2018 m. žiemą vykdytas vilkų apskaitas. Jos atskleidė, kad Lietuvos teritorijoje gyvena ne mažiau kaip 34 vilkų šeimos ir

Algirdas Klimavičius

12 grupių po 3 individus. Vilkų šeima laikoma, kai vienoje vietoje registruoti ne mažiau kaip 4 individai.

Pranešėjas taip pat informavo apie kai kuriuos Vilko apsaugos plano galimus pakeitimus. Vilkų populiacija bus stebima pagal šiuos rodiklius: populiacijos erdvinį paplitimą; šeimų ir reprodukcijos atvejų skaičių; vadų dydį; populiacijos demografinę struktūrą; sumedžiojimo duomenis; žalos dydį ir geografinį paplitimą; ligų pasireiškimus. Vilko populiacijos palankia apsaugos būkle siūloma laikyti, kai populiacija stabili ir ne mažesnė kaip 31 šeima (250 individų žiemos pabaigoje), o vilkai reguliariai sutinkami ne mažiau kaip 60 proc. Lietuvos savivaldybių. Vilko populiacijos valdymo ir apsaugos tikslas – išlaikyti vilkų populiaciją 32–62 besiveisiančių šeimų (250–500 individų) ribose.

Numatoma, kad visi sumedžioti vilkai bus tiriami, siekiant nustatyti individo amžių, produktyvumą ir populiacijos genetinę įvairovę. Todėl sumedžiotus vilką bus imami šie mėginiai: apatinio iltinio danties šaknies nuopjova, raumens pavyzdys, o patelių dar papildomai ir gimda. Pil-

dant pranešimą apie vilko sumedžiojimą, bus papildomas reikalavimas – nurodyti tikslią sumedžiojimo vietą ir aprašyti buvusią vilkų grupę.

Medžioklės taisyklės numatoma papildyti didžiųjų plėšrūnų registravimo visus metus tvarka. Tai yra, kad medžioklės plotų naudotojai bus įpareigoti registruoti plėšrūnų veiklos stebėjimo faktus ir elektroniniu būdu siųsti pranešimus. Šią žiemą, kaip ir praėjusią, reikės vykdyti apskaitas pagal pėdsakus sniege. Patikslinta, kad žemėlapyje reikės žymėti tik apskaitomų laukinių plėšriųjų žvėrių, naminių šunų ir stumbrų pėdsakų trajektorijas. Tikslų skaičių reikės nustatyti tik plėšrūnų ir stumbrų, o kanopinių žvėrių – intuityviai.

Paulius Bušauskas

Afrikinio kiaulių maro aktualijos Lietuvoje, Europoje ir pasaulyje

Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos Skubios veiklos skyriaus atstovas Paulius Bušauskas informavo, kad kiaulių laikymo vietose nustatyti 49 afrikinio kiaulių maro (AKM) židiniai: 6 atvejai komerciniuose ūkiuose ir 43 – nekomerciniuose. Šių metų rugpjūčio 6 d. nustatytas vienas skaudžiausių atvejų ūkyje, kuriame buvo laikoma 20171 kiaulė. AKM jau plačiai išplitęs kiaulių laikymo vietose Europoje ir kitose šalyse (pavyzdžiui, Rumunijoje nustatyti 958 atvejai, Lenkijoje – 109, Ukrainoje – 88, Lietuvoje – 49, – Kinijoje 21, kiek mažiau Rusijos Federacijos Kaliningrado srityje, Moldovoje, Italijoje, Latvijoje, Bulgarijoje). Bulgarijoje šių metų rugpjūčio 31 d. nustatytas kiaulių laikymo vietoje pirmasis (kol kas vienintelis) AKM židinis.

2018 m. rugsejo 27 d. duomenimis, šernų populiacijoje AKM atvejai nustatyti Lietuvoje 1236 vietose. Registruoti 2774 sergantys šernai, iš kurių 2483 gyvūnai buvo nugaišę, 291 sumedžioti. Statistika rodo, kad nugaišusių šernų skaičius pastaraisiais metais vis dar auga (2016 m. nugaišo 659 šernai, 2017 m. – 2523, šiemet

– 2741 šernas). O sumedžiojamų šernų skaičius krito (2016 m. sumedžioti 35354 šernai, 2017 m. – 33971, šiemet – 16567).

Elnių išsekimo ligos stebėseną Lietuvoje

VMVT ir įgaliotieji veterinarijos gydytojai nuo šių metų vykdo lėtinės elnių išsekimo ligos (LEIL) stebėseną. Tai neurologinė liga, paveikianti smegenis, kurios sukėlėjas – prionas. Nors ši liga labiau paplitusi Šiaurės Amerikoje, jau nustatyta ir Norvegijoje laukiniams šiauriniams elniams. LEIL užsikrečiama tiesioginio kontakto būdu: per išskiriamas seiles ir išmatas, per užterštą aplinką. Užsikrėtę gyvūnai atsiskiria nuo bandos, nuleidę galvas vaikšto ratau, atsiranda elgesio pakitimai (gali būti vangūs, nervingi, agresyvūs). Sergantys gyvūnai vizualiai išsiskiria prarastu kūno svoriu, nebūdinga stovėseną. Deja, šiai ligai nei vakcinų, nei gydymo nėra. Todėl pasiligoję gyvūnai nugaišta. Šiuo metu taikomos prevencinės priemonės: bandos likvidavimas, karantinavimas, selektyvi medžioklė. Siekiant suvaldyti šią ligą, pranešėjas Paulius Bušauskas ragino labiau bendradarbiauti gyvūnų laikytojus, veterinarus ir perdirbėjus.

Gediminas Vaitiekūnas

Elnių auginimas aptvaruose – įdomus hobis ar pelningas verslas?

Elnių auginimo asociacijos viceprezidento Gedimino Vaitiekūno teigimu, Lietuvoje jau XIV a. elniniai žvėrys pradėti auginėti aptvaruose. Kryžiuočių ordino pasiuntinys K. H. Kyburgas 1397 m. aprašė šalia Vilniaus esantį žvėryną, kuriame auginėti stumbrai ir elniai. Vėliau prie dvarų įsteigtuose aptvaruose pradėti auginėti danieliai (atsiradę Lietuvoje XVI – XVII a.) ir taurieji elniai. Per Pirmąjį pasaulinį karą dauguma šių aptvarų sunyko, o į laisvę pasprukę danieliai buvo išgaudyti plėšrūnų ar sumedžioti. Tik šiaurinėje Lietuvos dalyje išliko taurieji elniai, iš kurių pradėjo formuotis dabartinė šių žvėrių populiacija laisvėje.

Lietuvoje šiuo metu aptvaruose laikomi taurieji elniai, danieliai, dėmėtieji elniai, Dovydo elniai, europiniai stumbrai, bizonai, muflonai, stirnos. 2017 m. duomenimis, Lietuvoje buvo 440 aptvarų, kuriuose didžiąją dalį gyvūnų sudarė danieliai (8838 individai) ir taurieji elniai (6141 individas). Aptvaruose taip pat gyveno 1195 dėmėtieji elniai, 160 Dovydo elnių ir 104 bizonai bei nedideli kiekiai stirnų, stumbrų ir Bucharos elnių. Statistika rodo, kad aptvaruose auginamų žvėrių skaičius kasmet padidėja po 1000–1500 individų. Tačiau pranešėjas atkreipė dėmesį, kad tik 10 aptvarų Lietuvoje yra rentabilūs, o likusieji – tik hobis ir grožis. Gana sudėtinga yra aptvaruose užaugintos žvėrienos realizacija. Lietuvoje žvėrienos paklausa kol kas auga labai pamažu, nes visuomenė trūksta žvėrienos vartojimo žinių, nėra valgymo tradicijų. Tikintis ją eksportuoti, reikalingi dideli kiekiai. Prie paklausos augimo teigiamai prisideda „ekologiškumo“ banga, pažintinė rekreacija. Populiarija aptvaruose užaugintų danielių paleidimas į laisvę.

Pranešėjas apgailestavo, kad Lietuvoje pasigendama rimtų mokslo darbų apie gyvūnų auginimą aptvaruose. Kol kas atliekami tik pavieniai apžvalginio ar studentiško lygio tyrimai. Apginta tik viena daktaro disertacija apie tauriųjų ir dėmėtyjų elnių genetinius tyrimus. Taip pat labai trūksta besispecializuojančių šioje srityje veterinarų.

Galime pasidžiaugti, kad aptvarų savininkus vienija Elnių auginimo asociacija, kuri atstovauja savo nariams Lietuvoje ir tarptautinėse institucijose. Asociacija yra FEDFA (Federation of Europe Deer Farmers Associations) narė, dalyvauja tarptautinėse miestų/pjautų ragų kokybės varžybose, konsultuoja naujus narius ir norinčius jais tapti.

Laukinių gyvūnų laikymo nelaisvėje naujieji reikalavimai

Lietuvos zoologijos sodo Kanopinių žinduolių skyriaus vedėja Rimgailė Pėtelytė-Brazaitienė pranešime akcentavo, kad laikant nelaisvėje laukinius gyvūnus turi būti atsižvelgiama į rūšių biologinius poreikius ir rūšiai būdingą socialinį jautrumą. Tai yra viena pagrindinių priežasčių, kodėl šiuo metu ruošiami keitimai laukinių gyvūnų laikymo nelaisvėje bendrieji reikalavimai. Daugumai gyvūnų naujuose reikalavimuose bus nustatytas

Rimgaile Pételytė-Brazaitienė

didesnis aptvaro plotas, neregamentuojamas tvoros aukštis, įvesti reikalavimai dėl rūšies specifinių biologinių savybių. Štai rudosios lapės minimalus aptvaras turės būti padidintas iki 60 m². Pilkajam vilkui aptvaras – ne mažesnė nei 400 m², o rudajam lokui – 300 m². Lūšies fiziologinis poreikis judėti yra mažesnis, todėl aptvaras galės būti 60 m². Aptvarų plotai turės būti didesni ir kanopiniams gyvūnams: šernui ir stirnai – po 100 m², tauriajam, baltuodegiui ir dėmėtajam elniams bei danieliui – po 150 m², o briedžiui ir stumbrui – po 500 m². Jei aptvare laikomi daugiau nei du gyvūnai, teritorijos turės būti dar didesnės. Visiems gyvūnams aptvare būtina sudaryti sąlygas, atitinkančias kiekvienos rūšies fiziologinius poreikius. Priklausomai nuo rūšies, gyvūnas turės turėti kasimo, knisimo galimybę, visą ar dalį aptvaro turės sudaryti natūralūs substratai, bus būtini vizualiniai barjerai, pavėsis, užuovėjos, numatytos galimybės ir gyvūnus atskirti. Bendruomeninius gyvūnus nebus galima laikyti po vieną.

Dr. Jolanta Stankevičiūtė

Laukiama medžiotojų pagalba, tęsiant sarkocistozės tyrimus laukinių ančių populiacijoje

ASU Miškų ir ekologijos fakulteto lektorė dr. Jolanta Stankevičiūtė informavo, kad jau kelerius metus ASU mokslininkai sėkmingai stebi ir tiria sumedžiotų laukinių ančių apsikrėtimą sarkocistomis. Lektorė atkreipė dėmesį, kad sarkocisto-

zė yra nemirtina, dažniausiai besimptomė infekcinė liga, kurią sukelia įvairių rūšių parazitiniai pirmuonys – *Sarcocystis* spp. Deja, nuo didelio parazitų kiekio nusilpę paukščiai žūsta migracijos metu, greičiau tampa plėšrūnų grobiu. Ši liga nustatoma žinduoliams, paukščiams ir ropliams. Kadangi šiais parazitais gali užsikrėsti ir šernai, elniniai žvėrys, medžiotojai turi išmokyti juos atpažinti.

Šis paukščių susirgimas nėra išoriškai matomas, bet nupešus sumedžiotos anties krūtinę bei pašalinus nuo jos odą, raumenų paviršiuje dažnai net plika akimi matomos pailgos arba ovalios vamzdelio formos, balzganos spalvos cistos. Jos paprastai vadinamos „baltais ryžiais“.

Per 2017 m. medžioklės sezoną ištirtos 355 laukinės antys, sumedžiotos skirtingose Lietuvos vietose. Tyrimas atskleidė, kad ančių užsikrėtimo lygis siekė 9 proc. Šiame nuo medžioklės sezono pradžios jau ištirta 171 antis. Nustatyta, kad sarkocistomis buvo užsikrėtę 5,3 proc. vandens paukščių.

Pranešimo autorė perspėjo, kad nustatčius smarkų ančių raumenyno užsikrėtimą, jį reikia utilizuoti. Jokiu būdu negalima duoti šunims ar neapdairiai numesti ten, kur galėtų pasiekti laukiniai gyvūnai, nes plėšrūnai yra galutiniai sarkocistozės ciklo šeimininkai. Pranešėja taip pat informavo, kad tyrimai yra tęsiami ir kvietė medžiotojus prisidėti prie šio tyrimo, siunčiant informaciją apie ančių sumedžiojimo vietą, datą, kiekį, rūšį, lytį bei užkrėstumą sarkocistomis (pridedant nuotraukas).

Artūras Kibiša

Naujos metodikos rengimas medžiojamųjų gyvūnų padarytos žalos žemės ūkio pasėlių vertinimui

Artūras Kibiša informavo, kad ASU Miškų ir ekologijos fakulteto darbuotojai šiemet rengia naują metodiką, skirtą įvertinti medžiojamųjų gyvūnų padarytą žalą žemės ūkio pasėliams. Šios metodikos rengimo pagrindas – Žemės ūkio, maisto

ir žuvininkystės 2015–2020 m. mokslinių tyrimų ir taikomosios veiklos sutartis su universitetu.

Siūlomos naujos metodikos praktinio taikymo eksperimentai pradėti vykdyti šių metų birželio mėnesį: atlikti javų, runkelių, ankštinių kultūrų, kukurūzų laukuose bei kultūrinėse pievose ir ganyklose. Medžiojamųjų gyvūnų pažeisto žemės ūkio pasėlių ploto ir žalos dydžio apskaičiavimui išbandyti net keli metodai: matavimai vietoje (įvairiu tankumu dėtos tyrimo aikštelės), naudotas bepilotis orlaivis (teritorija fotografuota), analizuotos didelės raiškos palydovų nuotraukos, kurias galima parsisiųsti iš interneto.

Javų ir ankštinių kultūrų laukuose, kultūrinėse pievose ir ganyklose buvo dėdamos 1 m² pločio tyrimo aikštelės. Runkelių ir kukurūzų laukuose tyrimo aikštelės sutapdinamos su tiriama augalų dvejomis vagomis, atitinkamai 13,9 m ir 7,14 m ilgio. Tokio ilgio 2 vagos užima 10 m² plotą. Pažeidimo laipsniui nustatyti tyrimo aikštelėse skaičiuoti visi sveiki ir pažeisti augalai.

Žalą įvertinant drono pagalba virš žemės ūkio naudmenų ploto 50 m aukštyje buvo suprojektuotas bepiločio orlaivio maršrutas. Skrendant ištais, nufotografuojamas vertinamas plotas (1 ha padaroma vidutiniškai 110 nuotraukų). Iš gautų nuotraukų kompiuterinėmis programomis parengiami ir analizuojami ortofoto planai. Pagal pažeidimo laipsnį programa išskiria spalvas ir apskaičiuoja atskirų atspalvių plotą. Sudauginus pažeidimo intensyvumo procentą iš pažeisto ploto, apskaičiuojamas bendras pasėlio pažeidimo laipsnis.

Pranešėjas atkreipė klausytojų dėmesį, kad tiesiogiai atliekami matavimai pasėliuose apskaitos aikštelėse užima palyginti daug laiko. Pavyzdžiui, 13 ha cukrinių runkelių lauke buvo dėta 90 apskaitos aikštelių. Dirbant 3 žmonių komandai, šis darbas užtruko 300 minučių. O bepiločiu orlaiviu tokio ploto pasėlio apskridimas užtruko 30 minučių ir dirbo vienas žmogus.

Pranešėjas pateikė pirmines rekomendacijas. Žemės ūkio pasėliams padaryta žala turi būti vertinama praėjus ne ilgiau kaip savaitei po žalos padarymo. Žalos dydžiui apskaičiuoti išskiriamos apskaitos aikštelės, kurios išdėstomos sistemai, apimančios visą pasėlio plotą. Aikštelių padengiamą plotą (arba skaičių) įtakoja siekiamas apskaitos tikslumas ir laiko sąnaudos.

Dėmėtieji elniai – gyvūnai be statuso Lietuvos miškuose

RENATA ŠPINKYTĖ-BAČKAITIENĖ, KASTYTIS ŠIMKEVIČIUS, PAULIUS SPUDYS, ARTŪRAS KIBIŠA, GEDIMINAS BRAZAITIS, ASU

Dėmėtieji elniai kilę iš rytinės Azijos dalies. XVIII a. ir ypač XIX a. jie buvo plačiai aklimatizuoti europinėje Rusijos dalyje, daugelyje Europos šalių, Naujojoje Zelandijoje, JAV. Į Lietuvos teritoriją atvežti stambiausio dėmėtojo elnio porūšio *Cervus nippon hortulorum* (sinonimas *C. n. manchuricus*) gyvūnai. Šio porūšio dėmėtasis elnias dar vadinamas Dybovskio elniu.

Dėmėtųjų elnių vasarinis kailis išsiskiria baltomis dėmėmis ir nuo pakaušio per sprandą bei nugarą einančia tamsia juosta. Žieminiam kailiui ši juosta yra neryški, o dėmių beveik arba visai nematyti. Patinai tamsesni nei patelės. Patinų pakaklė ir kaklas apaugęs karčiais, kuriuos rujos metu jie pašiaušia, ir sprandas atrodo storesnis už liemenį.

Dėmėtieji elniai savo areale dėl pernelyg intensyviai vykdytos medžioklės laisvėje tapo reti, tačiau gausiai laikomi elnių ūkių aptvaruose. Dažnai jie laikomi dėl pantų, kurie, manoma, yra vertingesni nei kitų elninių žvėrių. Prof. Tadas Ivanauskas rašė, kad elnių veisimo ir auginimo aptvaruose pionieriumi buvo iš Lietuvos emigravęs Jankauskas. Jo ūkis įsteigtas Askoldo saloje, netoli Vladivostoko. Dėmėtųjų elnių banda aptvaruose sėkmingai didėjo ir juos imta perkelti iš Azijos į Europą.

Aklimatizacijos istorija Lietuvoje

1954 m. iš Kalnų Altajaus elnininkystės ūkio į Dubravos mišką buvo atvežti 6 dėmėtųjų elnių patinai ir 18 patelių. Apskaičiuotu duomenimis, Lietuvos teritorijoje tuo metu gyveno tik 254 taurieji elniai, 261 briedis, 1950 šernų.

Dubravos giria dėl čia įkurdintų dėmėtųjų elnių įgijo 10 metų draustinio statusą. Pasakojama, kad dėmėtieji elniai į Kauno geležinkelio stotį buvo atvežti žiemos pradžioje dvylikoje transportavimui skirtų dėžių. Išleisti Elnių eiguvoje. Pagal jų išleidimo vietoje pėdsakus sniege nustatyta,

Dėmėtieji elniai aptvare

kad gyvūnai pirmąją naktį toli nepasitraukė. Jie pasiskirstė būreliais, vienas jų sugrįžo prie sunkvežimio stovėjimo vietos ir maitinosi paliktu šieniu. Kitas elnių būrelis tą pačią naktį susirado netoliese miške pastatytas ėdžias ir maitinosi ten paliktu šieniu bei avižomis.

Juozas Sokas prisiminimuose aprašė stambiausio ir drąsiausio dėmėtojo elnio, pavadinto Jurgiu, įsikūrimą naujoje vietoje. Šis elnias dar vežamas į Lietuvą išsiskyrė jaudumu, mielai ėdė iš rankų. Pėdsakai parodė, kad išleistas Dubravos miške iš transportavimo dėžės jis ilgiausiai nenu-rimo, o kai susirado ėdžias, ten paliktas pašaras jau buvo suėstas kitų atvežtųjų elnių. Alkanas gyvūnas sugrįžo prie narvų ir susiradęs savąjį ilsejosi jo užuovėjoje. Ryte atvažiavęs eiguļys čia jį rado. Įpylęs į dėžės avių, „Jurgis“ pirmas atėjo maitintis. Vėliau ir kiti elniai priprato prie pašaro atvežančio eiguļio, pradėdavo maitintis dar

bekraunant šieną į ėdžias. Viena patelė net leisdavosi glostoma. Artėjant pavasariui elniai pasidarė bailsni, o vėliau ir visai nebelankė ėdžių. Pavasarį Dubravos miške pastebėti pirmieji dėmėtųjų elnių jaunikliai – viena stambi patelė vedžiojosi du jauniklius.

Literatūroje nurodoma, kad dėmėtajam elniui būdingas didelis sėslumas. Gyvūno individualus plotas vasarą būna 100–200 ha. Į Dubravos mišką atvežtų dėmėtųjų elnių banda beveik dešimtmetį telkėsi netoli jų išleidimo vietos, o žiemos metu koncentruodavosi tik 4-ių kvartalų teritorijoje. Buvimo vietose dėmėtieji elniai nuskabydavo beveik visus mėgstamų medžių ir puskrūmių ūglius, o Elnių eiguvoje nespėdavo ataugti kasmet nuskaboma mėlynių antžeminė dalis. Dėmėtieji elniai žiemomis buvo papildomai šeriami, bet mokslininkai pastebėjo, kad vis tiek trūko vertingų žiemos pašarų ir kad žiemos

3 pav. Dėmėtųjų elnių aptvaras vietomis išsilaikęs labai gerai

4 pav. Dėmėtųjų elnių patelės su jaunikliais valginasi obuoliais

5 pav. Kameros užfiksuotas dėmėtojo elnio patinas

Antrajam bandymui surasti daug metų laisvėje gyvenančius dėmėtuosius elnius buvo pasitelktos dvi priemonės – obuoliai ir automatinės vaizdo registravimo kameros. Viliojimo vieta paruošta 2018 m. rugsėjo 17 d. Pirmuosius dėmėtuosius elnius kameros užregistravo rugsėjo 21 d. Paskanauti obuolių ėjo patelės su jaunikliais (4 pav.) ir patinai. Vienoje nuotraukoje užregistruoti net 8 gyvūnai. Sprendžiant pagal nuotraukose užregistruotų patinų

ragus ir kūno sudėjimą, prie obuolių atėjo ne mažiau kaip trys suaugę patinai. Labai tikėtina, kad iš viso lankėsi keturi suaugę patinai. Tolimesni stebėjimai nutrūko, nes viliojimo vietą aptiko šernai ir net papildomai atvežtus obuolius suėsdavo per 1–2 atėjimus.

Aprašytas atvejis atskleidė, kad Lietuvoje jau apie 30 metų laisvėje gyvena dėmėtųjų elnių banda. Tikėtina, kad ši grupė gyvena labai sėsliai, nes surinkta informa-

cija rodo jų buvimą tik labai konkrečioje, palyginti nedidelyje teritorijoje. Atlikti pirminiai tyrimai neatskleidė aplinkybių, kaip šios rūšies elnių grupė taip ilgai išliko „neišstipusi“ tauriųjų elnių populiacijoje ir ar apskritai šie dėmėtieji elniai turėjo ryšį su tauriaisiais elniais.

Straipsnio autoriai nuoširdžiai dėkoja asmenims, suteikusiems konkretesnę informaciją, kurios dėka galėjome pradėti dėmėtųjų elnių paieškas Lietuvos pajūryje.

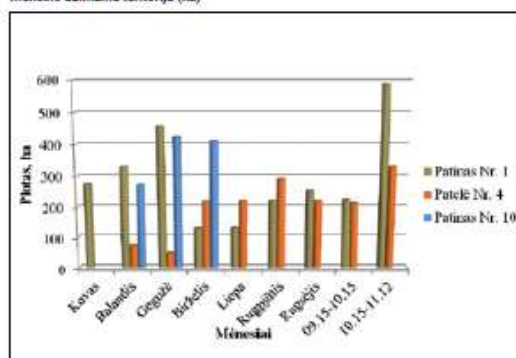
PATIKSLINIMAS

Žurnalo 2018 m. 11 nr. išspausdintame K. Šimkevičiaus, R. Spinkytės-Bačkaitienės, A. Kibišos, M. Račkausko straipsnyje „Į laisvę išleistiems danieliams Nemunas ne kliūtis“ dėl tech-

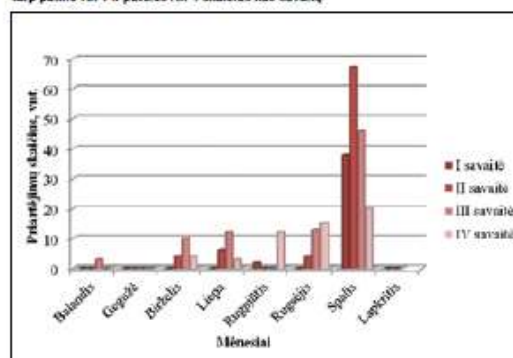
nologinių nesklandumų 32 p. buvo išspausdintos pakitusios diagramos (1 pav. ir 2 pav.).

Atsiprašome autorių ir skaitytojų. Pateikiame tikslią informaciją.

1 pav. Antkakliais pažymėtų danielių kiekvieno mėnesio užimama teritorija (ha)

2 pav. Priartėjimų (kai atstumas tarp individų mažiau nei 100 m) tarp patino Nr. 1 ir patelės Nr. 4 skaičius kas savaitę

ganyklos buvo nualinamos. Konstatuota, kad dėmėtųjų elnių apgyvendintame plote buvo pasiekta ekologinio tankio riba.

Dubravos miške pirmą kartą taurieji elniai pastebėti 1973 metais. Rujos laikotarpiu buvo stebimi tauriųjų elnių patinai prie dėmėtųjų elnių patelių. Nelaisvėje atlikti tyrimai parodė, kad 33 proc. dėmėtųjų elnių patelių žūsta gimdydamos hibridinius jauniklius. Visos hibridinės elnių patelės būna vaisingos, o apie 20 proc. hibridinių patelių užauga nevaisingais, nors rujoje aktyviai dalyvauja. Hibridiniai dėmėtojo ir tauriojo elnio individai būna mažesnės masės ir mažesnių ragų nei taurūs elniai. Padaryta išvada, kad tauriųjų elnių apgyvendintose teritorijose negalima vesti laisvėje dėmėtųjų elnių, todėl vėliau Lietuvoje dėmėtieji elniai laikyti tik aptvaruose.

2012–2013 m. surinkus genetinius paveldžius iš aptvaruose auginamų dėmėtųjų (iš 3 aptvarų) ir laukinių tauriųjų elnių (iš Kėdainių, Molėtų, Panevėžio ir Ukmergės r.), nustatyta, kad tarp tauriųjų elnių aptinkami ir hibridiniai gyvūnai (Irmos Pūraitės daktaro disertacija). Keli į tyrimų imtį patekę individai, kurie pagal išorinius požymius buvo priskirti tauriesiems elniams, genetiškai buvo artimesni dėmėtiesiems elniams.

Koks į laisvę ištrūkusių dėmėtųjų elnių statusas?

Genetinių tyrimų rezultatai atskleidė, kad aptvaruose laikomi dėmėtieji ir laisvėje gyvenantys taurieji elniai turi ryšį. Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse rašoma, kad aptvaruose išauginti svetimžemių (šiuo metu joms yra priskiriamas ir dėmėtasis elnias) ir invazinių laukinių gyvūnų rūšių gyvūnai bei Lietuvos teritorijoje natūraliai negyvenę laukiniai gyvūnai negali būti išleidžiami į laisvę, bet kartais nutinka taip, kad aptvaruose laikomi gyvūnai ištrūksta į laisvę. Nelaisvėje laikyti natūraliai Lietuvos teritorijoje paplitę laukiniai gyvūnai, kurie ištrūksta į laisvę ir kurių savininkas per vieną mėnesį nuo ištrūkimo į laisvę dienos šių gyvūnų nesugauna, laikomi laisvėje gyvenančiais valstybei nuosavybės teise priklausančiais laukiniais gyvūnais, kuriuos gali medžioti vietos medžiotojai. O koks statusas laisvėje atsidūrusių dėmėtųjų elnių? Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklėse rašoma, kad toks medžiojamasis gyvūnas yra, tačiau nėra nustatyto medžioklės termino. Tos pačios

laukinių gyvūnų naudojimo taisyklės nurodo, kad gyvūnų hibridai, svetimžemių ir invazinių laukinių gyvūnų rūšių gyvūnai bei Lietuvos teritorijoje natūraliai negyvenę laukiniai gyvūnai turi būti sugauti arba nužudyti per trumpiausią įmanomą terminą, bet ne ilgesnį kaip vienas mėnuo, tačiau tam reikia atskiro leidimo. Šiuo metu dėmėtieji elniai nėra įtraukti į invazinių laukinių gyvūnų rūšių sąrašą ir į Europos Sąjungai susirūpinimą keliančių invazinių rūšių sąrašą, nors visiškai atitinka šiuos apibrėžimus, nes kryžmindingamiesi su tauriaisiais elniais daro neigiamą įtaką vietinės rūšies genofondui.

Ar Lietuvoje dėmėtieji elniai iš tiesų ganosi laisvėje

Aplinkos ministerijos 2017 m. duomenimis, Lietuvoje aptvaruose buvo laikomi 1195 dėmėtieji elniai. Daugiausiai šių gyvūnų registruota Klaipėdos RAAD'ui priklausančioje teritorijoje – 312 individų. Oficialiais duomenimis šiuo metu dėmėtieji elniai Lietuvos teritorijoje gyvena tik aptvaruose, tačiau vis išgirstame kalbą ir apie tai, kad mūsų pajūryje neva yra laisvėje gyvenančių dėmėtųjų elnių.

ASU Miškų ir ekologijos fakulteto Medžioklės tyros laboratorijos darbuotojus ypač sudomino pajūrio regione gamtoje rasta dėmėtojo elnio patino kaukolė. Surinkta pirminė informacija leido preliminariai nustatyti dėmėtųjų elnių gyvenamąją vietą. 2018 m. balandžio mėnesį surengtos pirmos išvykos metu išsiaiškinta, kad dėmėtieji elniai klajoja Kretingos rajono ir Palangos miesto savivaldybių teritorijose. Atlikta elninių žvėrių apskaita pagal ekskrementus ir žiemos ganyklų vertinimas, surinkti įvairūs faktai, patvirtinantys dėmėtųjų elnių buvimą laisvėje šioje teritorijoje. Šios išvykos metu visuose apskaitų maršrutuose rasti elninių žvėrių ekskrementai, sprendžiant pagal dydį ir formą, priklausę dėmėtiesiems elniams (1 pav.). Taip pat visoje tirtose teritorijoje registruoti medžių ir krūmų kamienų laupymai (2 pav.). Pagal paliktas dantų žymes tai buvo mažesnių parametrų kaplių pėdsakai nei palieka taurieji elniai. Be to, daugumas laupymų buvo žemesnėje kamieno dalyje nei tai būdinga tauriesiems elniams. Keliose vietose aptikti elninių pėdsakai pagal kanopos antspaudą ir žingsnio parametrus netiko nei tauriajam elniui, nei stirnai. Aptikta suaugusios patelės kaukolė atitiko dėmėtojo elnio parametrus. Pa-

1 pav. Dėmėtojo elnio patelės žieminiai ekskrementai

2 pav. Modelių kamienų laupymas dažniausiai prasideda labai žemai

sisekė ir gyvai pamatyti elnio patelę, o kitoje vietoje nufilmuoti elnių grupę, tačiau abiem atvejais elniai buvo registruoti pakankamai dideliu atstumu, jie dar buvo su žieminio kailiu. Tiriant teritoriją, aptiktas aptvaras, kuriame, vietinių gyventojų prisiminimais, buvo laikyti dėmėtieji elniai (3 pav.). Aptvaro savininkas apie 1990 m. apleido savo ūkį, o dėmėtieji elniai ištrūko į laisvę. Jie nebuvo sugauti ir nuo to laiko vis pastebimi vietiniuose miškuose. Taigi, ekspedicijos metu surinkti faktai leidžia manyti, kad ištis čia laisvėje gyvena dėmėtieji elniai.

Laukinių ančių sarkocistozės tyrimai Lietuvoje

Tekstas: DR. RASA VAITKEVIČIŪTĖ, DR. JOLANTA STANKEVIČIŪTĖ, nuotraukos: RASA VAITKEVIČIŪTĖ

Mokslininkų nuomone, yra daugiau nei 200 zoonozinių ligų, kuriomis žmonės užsikrečia nuo gyvūnų. Zoonozėms priskiriama ir sarkocistozė. Sarkocistozė – parazitinis susirgimas, kurį sukelia cistas sudarantys kokcidijų grupę priklausantys vienląsčiai parazitai *Sarcocystis*.

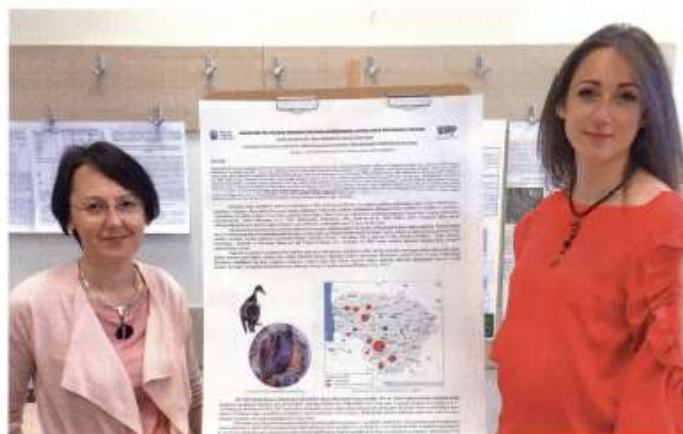
Tarpiniai sarkocistų šeimininkai dažniausiai būna žolėdžiai ir visą dieną: galvijai, arkliai, kiaulės, šernai, pilkieji kiškiai, o galutiniai šeimininkai – mėsėdžiai gyvūnai: šunys, katės, usūriniai šunys, vilkai, lapės, barsukai, meškėnai ir žmogus. Arčiausiai žmogaus laikomi gyvūnai, tokie kaip šunys, gali būti užsikrėtę 90 proc., o juose parazituojančios sarkocistos yra patogeniškesnės nei parazituojančios katėse.

Sarkocistozės paplitimas laukinėje faunoje Lietuvoje tirtas įvairiais laikotarpiais (Arnastauskienė, 1989; Griekienė ir kt., 2001; Malakauskas, Griekienė, 2002; Kutkienė ir kt., 2002; Prakas, 2012). Nustatytas labai aukštas sarkosporidijų infekcijos ekstensyvumas, ypač elniniams gyvūnams: stirnoms, elniams, briedžiams, svyruojantis nuo 77,7 iki 94,2 proc.

Sarkocistozė yra ir viena dažniausių laukinių paukščių parazitinių ligų. Liga Lietuvoje nustatyta tokioms paukščių rūšims kaip sidabrinis kiras, varna, kovas, kuosa, kekštas, keršulis.

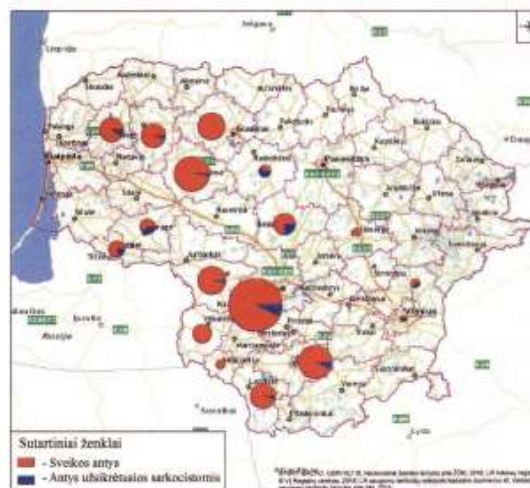
Iš Lietuvos medžiojamajai faunai priskiriamų paukščių, neskaitant laukinių žąsų, ančių, karvelių ir varninių paukščių, rūšių pavadinimą turinčių sarkosporidijų rasta paprastuosiuose fazanuose (*Phasianus colchicus*) (Odėning, 1997), Švedijoje ištyrus kurtinius (*Tetrao urogallus*) jų aptikta smegenyse, plaučiuose, širdyje, kepenyse, blužnyje (Dubey ir kt., 1998).

Du pastaruosius dešimtmečius tarp įvairių vandens paukščių sarkocistozė yra gana smarkiai paplitusi parazitinė infekcija. Būtent vandens paukščiai (antys, žąsys, gulbės) yra labai smarkiai užsikrėtę. Ypač smarkiai užsikrėtę vandens paukščiai, gyvenantys šiaurės Amerikos žemyne, pirmiausia JAV, taip pat ir kitų žemynų valstybėse: Pietų Afrikoje, Australijoje, Kana-

▲ Autorės. Rasa Vaitkevičiūtė ir Jolanta Stankevičiūtė

Sarkocistozės paplitimas laukinių ančių populiacijoje Lietuvoje (2017 m.)

doje ir Meksikoje. Įdomu tai, kad Vakarų Europoje, pvz., Austrijoje, tik 2002 metais dažniau nustatyta laukinių ančių susirgimo sarkosporidioze atveju. Lietuvoje iš 95 tirtų baltakaktės žąsies individų buvo užsikrėtę 41, o pilkosios žąsies – 5 individai iš 11 (Prakas, 2011).

Prasidėjus ančių medžioklės sezonui jau keleri metai iš eilės Lietuvoje šie van-

dens paukščiai sumedžiojami apsikrėtę sarkocistomis. Gana didelės (makrosko piškos) sarkocistos (*Sarcocystis rileyi*) ne sunkiai randamos sumedžiotų laukinių ančių krūtinės raumenyse, tačiau šiu metu jų taksonominis statusas vis dar tiriamas, nes antys yra tarpiniai keleto skirtingų *Sarcocystis* genties parazitų šeimininkai (Kutkienė ir kt., 2011).

Sarkocistomis užsikrėtusios didžiosios antys (2017 m.)

Ančių apžiūra kartu su medžiotojais Bebruliškės k., Kazlų Rūdos sav.

Paprastai šis paukščių susirgimas nėra išoriškai matomas, ir tik nupešus sumedžiotas anties krūtinę per odą raumenų paviršiuje dažnai plika akimi galima pamatyti gana dideles pailgos arba ovalios formos, balzganos spalvos sarkocistas (*Sarcocystis rileyi*) (1 ir 2 pav.), atrodančias tarsi ryžiai (ir mokslinėje literatūroje, apibūdinant šios ligos požymius, vartojamas angliškas terminas *Rice breast disease*).

Aleksandro Stulginskio universiteto Miškų ir ekologijos fakulteto (ASU MEF) Medžioklėtyros laboratorijos mokslininkai ančių sarkocistozės tyrimus pradėjo 2015 m. Tuomet sarkocistozės susirgimai tiksliai diagnozuoti medžiotant didžiąsias antis Marijampolės apskrityje, Nemunės Gelgaudiškiu (iš 4 ančių 1 serganti),

Šešupėje ties Antanavu (iš 3 – 1) ir balose ties Baragine (iš 14 – 1).

Ančių medžioklė yra viena populiariausių vandens paukščių medžioklių Lietuvoje, todėl 2017 metų rudens medžioklės sezonu į ančių sarkocistozės tyrimą aktyviai įtraukti Lietuvos medžiotojai. Buvo ištirtos 355 laukinės antys, sumedžiotos skirtingose Lietuvos vietose (3 pav.). Didžioji dalis jų (80 proc.) buvo didžiosios antys (*Anas platyrhynchos*) bei dryžagalvės ir rudagalvės kryklės (11 proc.). Nustatyta, kad ančių užsikrėtimo lygis Lietuvoje siekė 9 proc.

Pažymėtina, jog ši liga nėra tiesioginė paukščių mirtinumą lemianti priežastis, vis dėlto didelis apsikrėtimas sarkosporidėmis gali sukelti sunkių infekci-

PRAŠYMAS

ASU MEF mokslininkai planuoja tęsti sarkocistozės tyrimus ir 2018 m. medžioklės sezoną, todėl raginame Lietuvos medžiotojų bendruomenę prisidėti prie šio tyrimo.

Sumedžiotus antį reikia patikrinti prapjovus odą ties krūtine, kaip parodyta nuotraukose, ir pažiūrėti, ar nėra ryžio dydžio baltų sarkocistų kapsulių.

Tyrimui reikalinga informacija:

1. bendras sumedžiotų ančių skaičius pagal rūšį ir lytį;
2. užsikrėtusių ančių skaičius ir rūšis (jei sunku nustatyti rūšį, siųskite nuotrauką);
3. tikslų sumedžiojimo vietą ar koordinatę;
4. datą;
5. visų užsikrėtusių individų nuotraukos.

Jei sumedžioję nenustatėte sarkocistozės, tokių duomenų taip pat labai laukiame.

Duomenis prašome siųsti dr. Rasai Vaitkevičiūtei po kiekvienos ančių medžioklės visą sezoną el. paštu r.vaitkeviciute@gmail.com arba fėlsbuku.

jų ir paukščių raumeninio audinio uždegimą, lemti jų slubumą ir net paralyžių, taip turėti įtakos paukščių migracijai. Be to, sekinantis šios lėtinės infekcinės ligos poveikis sumažina apsikrėtusių paukščių jautrumą ir jie lengviau tampa kitų gyvūnų (pvz., lapių) grobiu. Tai dar labiau plečia užsikrėtusių gyvūnų ratą ir šių parazitų gyvavimo ciklą.

Iki šiol mokslininkai nėra sukaupę pakankamai duomenų, kurie leistų patikimai įvertinti laukinių paukščių apsikrėtimo šia liga sezoniskumą ir tai, ar ji priklauso nuo paukščių amžiaus. Pastebėta, jog paukščių jaunikliams ši liga nustatoma retai.

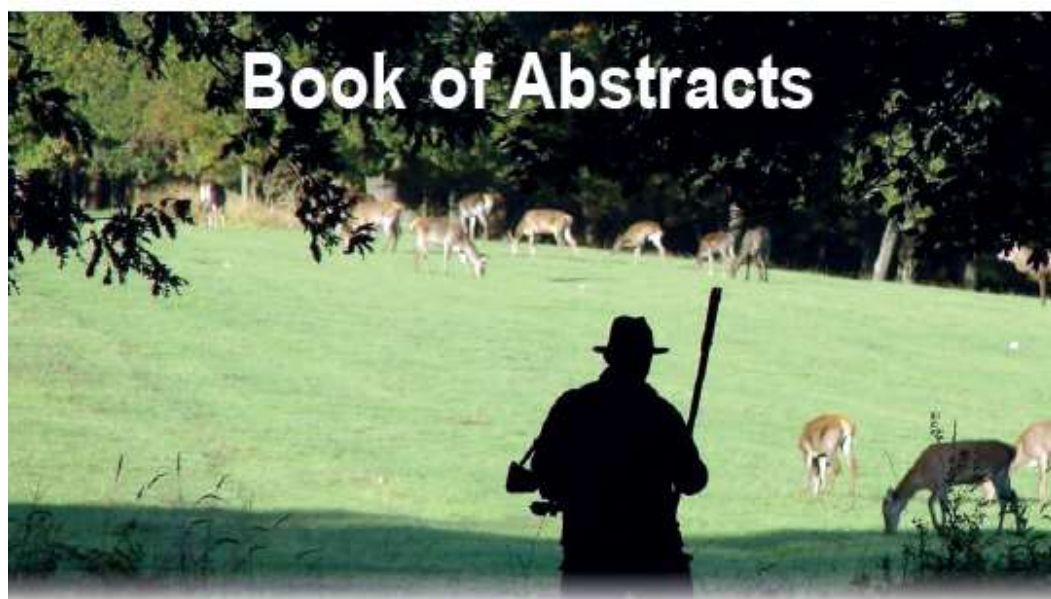
Sarkocistozės tyrimai labai aktualūs ekologinei ir švietėjiškai prasme, nes medžiotojai, žinodami ir atpažindami šį susirgimą, gali mažinti jo mastą. Svarbu pasiekti visus medžiotojus aktyviai prisidėti stabdant šios ligos plitimą. Kad užkirstume jai kelią, reikėtų tikrinti visus sumedžiotus paukščius. Nupešus plunksnas nuo krūtinės ir pašalinus odą būtina atidžiai apžiūrėti, ar nesimato „ryžių“, t. y. įsikapsuliavusių oocistų. Ši liga gali paliesti visus laukinius gyvūnus ir žmogų, todėl negalima duoti užkrėstos mėsos šunims, numesti atliekų miške, užkasti ir pan. Nustačius smarkų ančių raumenyno apsikrėtimą sarkocistomis, jų mėsą reikia utilizuoti. 📧

1.3.7 priedas

**Modern Aspects of Sustainable Management
of Game Populations**

13 – 16 June 2018, Sofia, Bulgaria

Co-organizers

6th International Wildlife and Game Management Symposium
13 – 16 June 2018, Sofia, Bulgaria

**WILD BOARS (*SUS SCROFA*) MOVEMENT ANALYSIS AND USE
OF DIFFERENT HABITATS**

***Kastytis Šimkevičius, Monika Sirgėdienė, Renata Špinkytė-Bačkaitienė,
Gediminas Brazaitis, Tadas Godvaišas, Dovydas Talijūnas, Matas Sirgėdas***

Aleksandras Stulginskis University, Faculty of Forest Sciences and Ecology, Institute of Forest Biology and Silviculture, Laboratory of Game management, Akademija, Kaunas dist., Lithuania

Corresponding author: Monika Sirgėdienė, e-mail: monika.raskauskaite@asu.lt

Abstract

Wild boar (*Sus scrofa*) is a wide spread species. These animals are adapted to live in various habitats and population of wild boar in all Europe was growing till African swine fever emergence. In Pravirsulis botanical-zoological reserve there are very favourable conditions for wild boars. Wet thicket areas consist about 80% of all territory and around the reserve there are agricultural lands. Average density of wild boars at February there is 25 individuals/1000 ha. African swine fever was not occurred in this area till the 1st of January 2018. Objective of this research is to identify wild boars movement after the trapping and wild boars family use of various habitats. For the movement analysis and different habitat use analysis we use trapping and ear tags and/or GPS collars. A trap is a fenced area so under ideal conditions all family was trapped. Adult individuals were immobilized into the fixation cage and marked by ear tags and two of them by GPS collars. During 2016 – 2018 seasons 24 wild boars were trapped and marked by ear tags. After the release on average wild boars run 2.5 km and only after 2 hours they stop for a longer period (more than 2 hours in one place). Second year piglets marked by ear tags were hunted 2.6 – 17.0 km from the release place in one year after the release. Average one day route of wild boars family is 5.8 km. Size of home range (estimated using Minimum Convex Polygon technique) is 411.5 ha. Most of the time wild boar families spend in mixed forest during the research time. In conclusion, trapping is one of intense disturbances for wild boars in our research area but released wild boar families did not leave the home range.

Keywords: *Wild boar, trapping, GPS collar, home range*

1.3.8 priedas

